

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

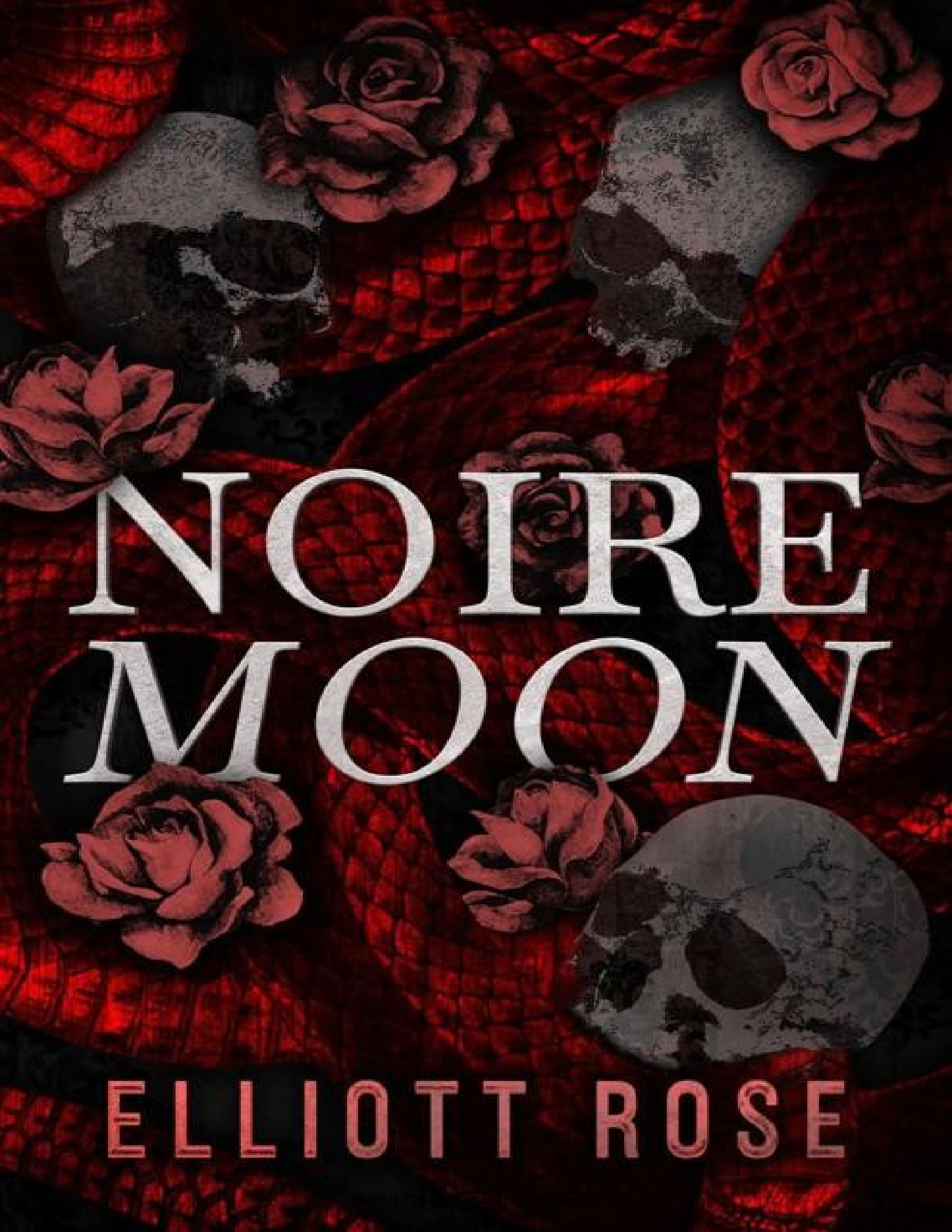
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NOIRE MOON

ELLIOTT ROSE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Noire Moon

(BİR ÖNSÖZ ROMANI)

PORT MACABRE SERİSİ

ELLIOTT ROSE

Copyright © 2024 Cosmic Imprint Publishing

Tüm hakları saklıdır.

tarafından Elliott

Rose Noire Moon

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yayıncının önceden izni olmaksızın çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Bu kitaptaki karakterler tamamen kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu çalışmanın hiçbir bölümü yapay zeka ile yazılmamıştır. Yapay zekanın üretken biçimlerini değil, insan yaratıcılığını destekliyorum. Bu çalışmanın hiçbir bölümü, herhangi bir amaçla yapay zeka modelleri oluşturmak, beslemek veya iyileştirmek için kullanılamaz.

BU KİTAP 18 YAŞINDAN BÜYÜKLER İÇİN HAZIRLANMIŞTIR

Bu E Kitap versiyonu Amazon üzerinden okunmuyorsa, yasal bir kopyasını okumuyorsunuz demektir.

Yayınlayan Cosmic Imprint Yayıncılık

Kapak Tasarımı: Maldo Designs

Kopya Editörü: CreedReads Yazar Hizmetleri

Tetikleyici ve İçerik Uyarısı: Trinity, @ireadtoomuch._ Eylül

2024

Epub: 978-1-991281-17-3

Kindle: 978-1-991281-18-0

Ciltsiz: 978-1-991281-19-7

Ciltli: 978-1-991281-20-3

Ortadan kaybolmak mı istiyorsun?

İçindekiler

[Giriş Anguis](#)

[Bölüm 1](#) ____

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Okuduğunuz İçin](#)

[Teşekkürler Ayrıca yazan:](#)

[Elliott Rose Yazar](#)

[Hakkında](#)

Giriş

Merhaba sevgili okuyucu,

MACABRE LİMANI'NA HOŞ GELDİNİZ... Buraya vardığınızda size bir buket parlak kırmızı bayrak sunulacak ve günlük toplumun kuralları alaya alınacak. Bu hikâyede muhtemelen tokatlamak, yumruklamak, öpmek ve/veya sarılmak isteyeceğiniz üç erkek ana karakter var... belki de bunların hepsini aynı anda yapmak isteyeceksiniz. Merak etmeyin, bundan hoşlanmaya meyilliler.

Bu romana gözü kapalı girmek isteyenler, lütfen bu karanlık romantizmin bir KURGU eseri olduğunu ve eylemleri gerçek hayatta kesinlikle hoş karşılanmayan ahlaki açıdan gri erkeklerle dolu olduğunu unutmayın.

BU, kötü adamların tek gecelik bir ilişki için (bir tür) kızı elde ettiği KARANLIK, çok eşli bir romantizmdir.

NOIRE MOON BİR ÖNSÖZDÜR VE BİR UÇURUMLA BİTER.

Bu sayfalarda travma ile yaşayan kusurlu karakterlerdir. Güvenli kelimeler ve cinsel partner(ler)le açık iletişim bu adamlar için sadece bir kavramdır ve bu romandaki olaylar sırasında kesinlikle kelime dağarcıklarında yer alan bir şey değildir. Bu roman ciddiye alınmamalıdır ve tamamen müstehcen zevklerin ürünüdür.

LÜTFEN, karanlık romantizmde yaygın olarak bulunan tetikleyicileriniz varsa, bu hikayenin devam etmeden önce düşünmek isteyebileceğiniz konular veya konular içerebileceğini unutmayın.

İÇERİK NOTLARI:

Karanlık romantizm yazarken bir yandan okuyuculara iyi bakıldığından emin olmak, bir yandan da yayın platformlarının giderek katılaştan kurallarına uymak her zaman zordur. Kitaplarımın yanlışlıkla yaramazlar listesine girmemesini sağlamak için (*kırmızı bayraklı adamlarımız muhtemelen bundan gurur duyacak* olsa da!), Port Macabre dünyasında yayınlanacak gelecek kitaplar için aldığım bir karar bu.

OKUMAYA BAŞLAMADAN ÖNCE RUH SAĞLIĞINIZA DİKKAT ETMEK İSTİYORSANIZ, lütfen kapsamlı bir içerik notları seti için web sitemi ziyaret edin.

CW ve TW'lerin TAM LİSTESİ ve bölüm bölüm dökümü için daha fazla bilgi almak üzere [web sitemi ziyaret](#) edebilir veya özel sorularınız varsa elliottrose.pa@gmail.com adresine e-posta gönderebilirsiniz; ekibim size yardımcı olmak için elinden geleni yapacaktır.

Anguis

ANGUIS ÜYESİ OLARAK HİZMET ETMEK İÇİN, BİR KİŞİNİN SONSUZA KADAR BEŞ KİŞİDEN BİRİNE BAĞLI KALMASI GEREKİR

GÜÇ EVLERİ:

NOIRE, LILITH, ELYSIUM, CORONIS, YA DA AETERNA HOUSE.

YOLUN FEDAKÂRLIK OLMADAN GELMEYECEĞİNİ BİLEREK EBEDİ DÖNGÜYE GİRMEYE HAZIR OLUNMALIDIR.

BİR HANE ÜYESİ OLARAK, KİŞİ TAM BİR BAĞLILIK GÖSTERMELİDİR. BUNU YAPARKEN KARŞILIĞINDA SONSUZ GÜÇ VERİLİR.

EMIRLERE SORGUSUZ SUALSIZ UYULACAKTIR.

BELEDİYE, BİREYSEL HANE HALKININ YAŞAMI ÜZERİNDE TAM YETKİYE SAHIPTIR

HER BİRİ KENDİLERİNİ ANGUIS'IN ÜZERİNDE VE ÜSTÜNDE TEK BİR KİŞİYE ADAMAYAN ÜYELER.

BU TAAHHÜDÜ YERİNE GETİRMEYENLERE MERHAMET GÖSTERİLMEYECEKTİR.

HIÇBİRİ SUÇLAMA YA DA MUAF DEĞİLDİR.

HIÇ KİMSE HIÇBİR ŞEYİ YA DA HIÇ KİMSEYİ ANGUIS'E OLAN SADAKATINDEN ÜSTÜN TUTAMAZ. BAĞLILIK VE HİZMET BİLDİRİMİ KONSEYE SUNULDUKTAN SONRA HIÇ KİMSE ANGUIS'TEN MUAF TUTULAMAZ.

İSTER DOĞUŞTAN İSTER MEVCUT BİR HANE ÜYESİ TARAFINDAN GETİRİLMİŞ YA DA İNİSİYE EDİLMİŞ OLSUNLAR, FERAGAT EDİLEMEZ.

HANE HALKINDAN BİRİ, KİŞİNİN ANGUIS'E BAĞLILIĞINDAN DAHA BÜYÜK BİR ŞEY YAPMAYACAĞINA SÖZ VERİR. KARŞILIĞINDA KİŞİ SINIRSIZ GÜÇ VE ZENGİNLİK ELDE EDECEK VE BİRİNİN İSMİNİN ARDINDAKİ HANELERİN MİRASI.

ANGUIS'E İHANET EDENLER BORÇLARINI KANLA VE DİLLERİNİ KURBAN EDEREK ÖDEYECEKLERDİR.

Bölüm 1

"Bir seks kulübü ile perili bir evin bebeği olduğunu hayal edin."

Göğsümdeki emniyet kemerini yeniden ayarlarken en iyi arkadaşımın sözlerine gözlerimi deviriyorum. Bu lanet şey her virajda göğüs kafesimi daha sıkı saran bir yılan gibi hissettiriyor.

Bakışlarım Rita'nın kusursuzca boyanmış bebek pembesi ve altın rengi tırnaklarına takılıyor. Eğitimli bir profesyonel mükemmel tırnak sanatını yaratmak için bir tür büyücülük uygularken, bir salonda rahat bir sandalyede dinlenerek bir saat geçirdiğinizde elde edeceğiniz türden. Benim yamalı ev manikürüm gibi değil, ki zaten yıpranmış durumda ve sol elimi süsleyen eğri büğrü kenarları görürler diye kimsenin çok yakından bakmasını istemiyorum.

Tabii ki, Rita kusursuz bir şekilde bir araya getirilmiş. Her zamanki gibi.

"Bu geceyi hem korkmuş hem de azgın bir şekilde geçireceğimi mi söylüyorsunuz?"

Sosyal medyaya layık parmaklarını şıklatarak beni işaret ediyor. "Aynen öyle. Hayatınızın en çılgın orgazmı için mükemmel bir karışım."

"Tanrım," diye mırıldanıyorum parmaklarım göğsümün üzerinden geçen kemerin etrafını sararken.

Bu ben değilim. Bu arabaya kendi isteğimle nasıl bindim ve bu çılgınlığı nasıl kabul ettim, aklım almıyor.

Rita, Port Macabre'de sahip olduğum en iyi arkadaşına en yakın şey. Kıvrıkcık saçları, büyük altın halkaları ve siyah payetli tulumuyla kızım direksiyonda davul çalarken bir yıldız adayı gibi görünüyor. Arabanın hoparlörlerinden gelen müziğe zahmetsiz bir uyumla mırıldanıyor.

Sessiz kalıyorum ve dışarıda kararan gökyüzüne bakıyorum.

Bir başka köşeden doksanların grunge klasiğinin arka planına doğru kıvrılıyoruz ve hiçbir yerin ortasında sisle kaplı tepelere doğru iniyoruz.

Burası şehrin kenar mahallelerinde varlıklı elitlere ayrılmış bir bölge. Yirmili yaşlarının ortasında asgari ücretle çalışan, banka hesaplarını kontrol etmekten korkan ve yağlı bir paçavranın kokusuyla yaşayan bizler için değil.

Aslında, bu noktada, yağlı paçavrayı satabilirim. Keşke satacak bir tane bulabilseydim.

"Bunu neden kabul ettiğimi bana tekrar hatırlatır mısın?" Kemerini bırakıyorum ve çok kısa eteğimin kenarıyla oynamaya başlıyorum.

Pembe bir sakız baloncucu üflüyor ve patlatıyor, mükemmel uyumlu ruj tonuyla bir ısırıkla birlikte yüksek bir ses çıkarıyor.

"Çünkü benim küçük sapkınım, evren sana yılın en özel etkinliğine altın bir bilet verdiğinde, bu fırsatın üzerine atlamazsın." Bana hınzırca sırıtıyor. Kehribar rengi bakışları alacakaranlıkta bana parıldıyor. "Dizlerinin üstüne çöküp teşekkür ediyorsun baba."

Alay ediyorum ve omzunu nazikçe itiyorum. "En azından senin sapkınlıklarının iyi karşılanacağını biliyoruz. Bahse girerim burası gümüş tilkilerle dolup taşacak."

"Bu gece avda çok kişi olacağına emin olabilirsiniz. Büyük kredi kartı limitleri olanlar." Kahkaha çığlığı kesinlikle aydan bile duyulabilir.

Rita ve bir grup arkadaşı bu etkinlik için biletlerini neredeyse bir yıl önce satın almışlardı, bense tamamen şans eseri bir bilet bulmuştum. bile hatırlamadığım bir yarışmayı kazanmıştım, ama görünüşe göre, her zaman fazla para çeken banka kartım doğru zamanda ve yerde kullanılmıştı ve ben daha ne olduğunu anlamadan kasiyer elime bir zarf tutuşturmuş ve kazandığım için beni tebrik ediyordu.

Bu lanet şeyi satmaya çalışmak boşunaydı. Parayı gerçekten kullanabilecek olsam da, ince yazılarla yazılmış her türlü devredilemez madde vardı. Ayrıca, Rita elimde bir bilet olduğunu öğrendiğinde, gece onlara katılmam için aşılmaz bir kampanya başlattı.

Bir arabam bile yok, bu yüzden *buraya* gelmemi sağladığınız için teşekkür etmekten başka ne diyebilirdim ki? Kendimi zengin serseriler bölgesinin kalbine kadar taşıyacak başka bir seçenek yoktu.

Yavaşlayıp Rita tertemiz bakımlı bir araba yoluna girdiğinde, gözlerim çevremizi tarıyor. Uzun ferforje demir kapılar

Önümüzde, yolumuzu kapatan, uzun siyah taş cepheleri sürücünün her iki tarafına yayılıyor. Belli bir tür siktirip gitme enerjisi veriyor. Bu arazideki gerçek evden o kadar uzaktayız ki, büyüyen gölgelerde ileride görebildiğim tek şey, budaklı dalları olan eski görünümlü ağaçlar ve sürüklenen sis perdeleri.

Lastiklerimizin altında çıtırdayan çakıllar bile pahalı görünüyor.

Buranın bahçelerin hektar ya da dönümle ölçüldüğü bir yer olduğunun farkındayım. Burada ormanlık alanlar ve etrafta dolaşan geyik sürüleri gibi şeyler var. Bu dünyanın insanları hafta sonlarını gündüzleri sülün avlama partilerine katılarak geçiriyor, ardından akşam yemeği için smokinlerini giymeden önce buzlu cin içiyorlar.

Bu lanet olası gülünç bir zenginlik.

İçine doğduğunuz ve anlamsız ama daha az güçlü olmayan bir unvanın onuncu sırasında olmanın nasıl bir şey olduğu dışında hiçbir şey bilmediğiniz türden.

Faturaların mutfak tezgahında saklandıkları yerden size bir yaşam tarzı değil. Pasif-agresif kırmızı yazıyla damgalanmış devasa 'vadesi geçmiş' ibaresini gizlemeye yönelik belirsiz bir girişim.

Rita şoför penceresinden eğilip biletlerimizi interkom kamerasına tutuyor. Ani bir takırtı sesi kapıların açılmaya başladığını işaret ediyor ve Rita koltuğunda heyecanlı bir kuzu gibi kıpırdanıyor.

"Hepsi burada olacak, biliyorsunuz, ama maskeler sayesinde kimliklerini gizleyebilecekler."

Demek istediği, bu gece burada bulunan kadın ve erkeklerin Tanrı olma oyununu oynamakta özgür olduklarıdır.

Homurdanıyorum. "*Onlar* mı? Sanki buradaki insanlar önemliymiş gibi konuşuyorsun."

"Sadece söylüyorum, kabul edilmeyi umursamazdım... Şansınız olsaydı siz umursamaz mıydınız?"

"Bu saçmalığa gerçekten inanmıyorsun, değil mi?" Sevimli büstiyerimi karnımın yumuşak kıvrımından aşağı doğru çekiyorum. Birden, böyle otururken ne kadar kolay yukarı kalktığının acı verici bir şekilde farkına vardım.

Kıyafetim sürtüklükle milyar dolarlık bir malikaneye girmek için uygunluk arasında bir yerde. Çünkü bir korku gecesi seks partisinde ne giyeceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bu yüzden kalçalarımın ortasına kadar uzanan ve popomu inanılmaz gösteren deri görünümlü bir etekte karar kıldım. Kırpılmış büstiyer tarzı üstüm, göğüslerimi saran koyu kırmızı bir saten, ancak daha çok

destekten daha iyi görünüyor. Muhtemelen bu şeyde herhangi bir koşu olmayacağını düşünmeliydim.

Dünyanın en eski gizli topluluklarından birine ait olduğu varsayılan geniş bir malikanede perili bir ev etkinliği. Bu doğru sürtük, bana beş dakika ve internet erişimi verin, neredeyse her şeyi bulabilirim.

Birdenbire oraya malikane mi diyorsunuz diye merak etmeye başladım. Yoksa malikane mi? Ya da belki bir kale? İğrenç zenginlerin bu tür saray gibi konutlara ne isim taktığını kim bilebilir ki?

Bunlar, hafta sonu için kır evlerine gittiklerini söyleyen ve aslında okyanus kıyısında, uşakları ve benim dairemde daha büyük gömme dolapları olan yirmi odalı bir malikâne olan elit tipler.

Öyle ya da böyle, kimin umurunda. Bu gece burada olmamızın nedeni ürkmek, doğru cinsel eşleşmeyi bulursak biraz ahlaksızlık yapmak ve tüm bu sefahatten sonra biz *sıradan* insanlar Limana geri döneceğiz. Rita ve ben planlarımızda kendimizi mojitolarla boğmak ve yarın sabahın erken saatlerine kadar terli bir dans pistinde yer işgal etmek konusunda anlaştık bile. Dipsiz kokteyllere ve gümbür gümbür bas seslerine ulaşmadan önce her şey yolunda giderse, bu etkinlikte bir kadının klitorisine giden yolu bilen bir erkek bile bulabilirim. Yani, bir mucize için sonsuza kadar umut beslenebilir.

Tek sorun, benim fantezilerimin diğerlerinden biraz farklı olması. Vücudumla oynayan birden fazla sert el etrafında dönüyorlar. Aslında, kendime verdiğim en iyi orgazmlar, her deliğimin mükemmel yaraklarla mutluluk içinde doldurulduğu rüyaları içeriyor.

Ayaklarımı kibarca yerden kesecek parlak zırhlı yalnız bir şövalye istemiyorum. Gölgelerdeki tehlikeli, dövmeli adamı istiyorum ve onun arkadaşlarını da istiyorum.

Aynı zamanda.

Bir kız hayal kurabilir, değil mi?

Farlarımız geniş bir virajın etrafını tarıyor ve Rita ne bekleyeceğini bilse de ben bilmiyorum. Çenem yere çarptı.

Burası Viktorya dönemine ait bir korku ile gotik bir çocuğun ıslak rüyasının kesiştiği bir yer gibi. Yerden yükseldiği, kulelere ve çeşitli üst katlara tırmandığı yerlerde erkeksi ve cesurdur.

Ön taraftaki park alanını kaplayan fenerler açık alevlerle titriyor ve vale hizmeti bizi bekliyor.

"Vay anasını, burası her zaman her şeyi yapıyor." Rita arabayı park ederken nefes alıyor. Rujunu kontrol etmek için dikiz aynasını hızla eğiyor. "Hazır mısın, bebeğim?"

"Elbette." Hayır. Gerçekten öyle olduğumu sanmıyorum. Kalbim ağzımda ve nemli avuçlarımı araba koltuğuna siliyorum.

Kapım aniden çekilerek açıldı ve neredeyse yerimden sıçrayacaktım. Beni bir insanın yüzü yerine eski moda bir veba maskesi karşılıyor. Çok ürkütücü. Gagaya benzeyen uzun bir burnu olan tam maske uşağın kimliğini gizliyor ve üç parçalı bir takım elbiseyi nasıl doldurdıklarına bakarak bu kılık değiştirmenin altında erkeksi bir figürün saklandığını tahmin ediyorum. Tek kelime etmeden deri eldivenli elini bana uzatıyor ve arabadan çıkarken titreyen parmaklarımı avuçlarının içine yerleştiriyorum. Diğer tarafta, yine veba maskesi takmış, benzer şekilde giyinmiş bir figürün Rita'nın anahtarlarını ondan aldığını görüyorum.

Dışarıdaki hava nemli ve keskin, gökyüzü artık morumsu siyahın derin bir tonunu oluşturuyor ve karamel rengi çakılların üzerinde dururken bacaklarımı serinleten bir esinti var.

Dışarıda küçük gruplar halinde dolaşan çok sayıda insana rağmen, mekanda ürkütücü bir sessizlik hakim. Bazıları birlikte selfie çekerken, diğerleri toplanan kalabalığın geri kalanını gözlemlemekle daha çok ilgileniyor.

İçeriye girdiklerinde avlarının kim olabileceğini şimdiden ayırt ediyorlar.

"Rita." Kusursuz giyimli bir grup kız bizi gördüklerinde sesleniyor ve bize doğru koşuyor. Çok geçmeden ikimiz de havadan öpücüklere ve kıyafetlerimizle ilgili iltifatlara boğuluyoruz. Bu arkadaşlarla daha önce tanışmamıştım ama her biriyle tanıştığımda, kusursuz kemik yapısı ve fırçalanmış makyajın sonsuz bir alayı gibi görünüyorlar. Bunlar, sokaktan rastgele çekilip alınan ve modellik yapmayı bir kariyer olarak düşünüp düşünmedikleri sorulan türden kızlar.

Onların yanında kendimi köprü trolü gibi hissediyorum. Ne oluyor lan?

Port Macabre'nin kendi cazibe ekibiyle buluşacağımızı söylemeyi unuttuğu için arkadaşşıma sessizce lanet okuyorum. Vay anasını, o kadar seksiler ki bakmadan duramıyorum.

Belki de gecenin geri kalanında saklanmak için karanlık bir köşe bulurum. Buradaki tek bir kişinin bile beni fark etmesine imkan yok, çünkü hepsi bu mükemmel kirpik ve kusursuz cilt büfesiyle gözleri kamaşmış olacak.

Kendimden şüphe etme sarmalına tamamen kapılamadan önce, etrafımızdaki fenerlerin alevleri , vınlayarak yoğun bir şekilde titreşiyor

Kalabalığın nefesini kesen bir ses. Sonra, hepsi mükemmel bir zamanlamayla aynı anda kısılıyor. Bizi neredeyse karanlığa gömüyor ve malikanenin dev kapıları içeri doğru sallanıyor.

Sessizce.

Uğursuzca.

Gergin bekleyiş tırmanmaya başlarken toplanan herkesin etrafında mırıltılar dalgalanıyor.

Seçildiniz. Beklenmedik biletime eşlik eden kelimeler zihnimde yankılanıyor. Tam olarak ne için seçildiğim belli değil. Bu sözde gizli cemiyetin üyelerinin keyfi için sanırım.

Midem topuklu botlarımın içine düşmüş gibi hissediyorum. "Bu gece ne tür bir bileklik seçeceksin?" Bir tanesi

Kızlar, sanırım adı Cora'ydı, takma kirpiklerini kırıştırıyor ve kolunu benimkine doluyor. Pahalı parfüm ve keten çarşaflar gibi kokuyor.

"Bileklik. Oh, evet, o."

Hay aksi. Giriş koşullarının bu kısmını tamamen unutmuştum. "Geçen yıl biraz utangaçtım ve alçaktan gittim, ama benim için biraz uysaldı

Seviyorum. Bu gece hepimizle kafa çekmeye hevesli olduğunu düşünüyor musun Posey? Zorunda değilsin tabii ki..." Çok tatlı ve sanki bu konuda boyumu aştığımı anlamış gibi, kendimi daha iyi hissetmemi sağlamak için sonuna bir parça ekliyor.

"Açıkçası bana sadece Poe ya da P diyebilirsin." Boştaki elimle kolyemin zinciriyle oynuyorum. "Hâlâ tam olarak bilmiyorum. Bir an önce karar vereyim dedim."

Rita'nın arabada bana açıkladığı kadarıyla, bize bir dizi şeffaf bant sunulacak. Kurallara göre, bu bantlardan sadece birini seçip bileğinize takmanız ve tüm gece boyunca takılı tutmanız gerekiyor. Üzerlerindeki işaretler sadece siyah ışıklı bir fener altında görülebiliyor, bu nedenle normal konuklardan hiçbiri bandınızın neyi gösterdiğini bilmeyecek.

Siyah ışıklara erişimi olanlar sadece maskeli ev sahipleri olacaktır. Buraya ait olan ve gizli cemiyetin en güçlü ve nüfuzlu üyeleri arasında olduğu söylenen kişiler.

Eğer düşük aralığı seçerseniz, sapkınlıklarınızın ve cinsel tercihlerinizin bu akşam burada sunulacak olan şeylerin sularının daha uysal ucunda olduğunu belirtmiş olursunuz. Daha yüksek aralıktan bir grup seçerseniz, o zaman bu sizi daha vahşi cinsel zevklere düşkün olabilecek diğerleriyle eşleştirir. Maskeli erkek ya da kadınlardan biri sizi içerideyken yakalarsa

perili ev, grubunuza bakıp sizi isteyip istemediklerine karar verebilirler.

Tamamen yabancı biri. İsimsiz.

Kalabalık arasından seçilmek.

Bununla ilgili bir şey kalp atışlarımla klitorisimde atmasına neden oluyor, dünyada bunun beni tahrik etmesinin hiçbir yolu olmamasına rağmen.

"geldi." Rita heyecanlı bir fısıltıyla yanıma sokuldu.

Sıraya girmiş, devasa siyah kapılardan girmek için sıramızı beklerken, gölgelerin arasında duran maskeli, takım elbiseli adamları kısa bir anlığına görüyorum. Girişin hemen içinde nöbetçi gibi bizi izliyorlar. Bu kadar geriden, özel dikim bir takım elbise ceketinin bir anlık görüntüsünden ya da en üst basamağı aydınlatan alevin ışığını yakalayan gümüş bir saatin parıltısından başka bir şey görmek mümkün değil.

Etrafımdaki konuşmalar çoğunlukla gergin bir enerjiye sahip. Önümüzde beliren karanlık girişe yaklaştıkça kızlar arasında sessiz küçük konuşmalar ve kıkırdamalar. Dikkatim dağılıyor çünkü çoğunlukla nefes almayı hatırlamaya odaklanmış durumdayım.

Bu güzel ve şık kadınlar, konu bu tür şeylere geldiğinde tamamen ve tamamen deneyimsiz olduğumu söyleyebilir mi? Bırakın bu kadar heybetli ve biraz da ürkütücü bir seks kulübüne gitmeyi, Mars'a oksijensiz ayak basmışım gibi geliyor. Sessizce geri , onları atlatmam ve akşamı Rita'nın arabasında beklemem gerektiğini hissediyorum.

Ben bu dünyaya ait değilim.

Yalnız, en iyi arkadaşım kesip kaçmama iki saniye kaldığını hissetmiş olmalı çünkü beni öyle sıkı kavıyor ki yarın şeftali gibi morarmış olabilirim.

Kısa taş basamakları tırmanmaya başladığımızda ve grubumuzun hemen önünden diğerleri teker teker içeri alınırken havayı dolduran hissedilir bir gerilim var. Bizi bu binanın çeneleri tarafından yutulmaktan kurtaran kelle sayısı korkunç bir hızla azalıyor.

Baharatlı ve zengin bir şeyin kokusu havayı doldururken nabzım daha hızlı . Aşırı aktif hayal gücüm, bunun gizli bir topluluğa yakışan eski ayinlerde kullanılan türden bir tütsü olduğunu hayal etmeye başlıyor. Kukuletalı pelerinleri olan ve bol bol ilahi söyleyen bir topluluk.

Belki bir kurban törenine eşlik eden türden.

Çünkü burada hepimizin yaptığı bu değil mi, gerçekten? Bedenimizi zevk için bir tür gönüllü kurban olarak memnuniyetle sunmak?

"Bilet." Sol omzumun hemen üzerinden gelen kadınsı bir ses beni irkiltiyor. Kimliğini gizleyen bir iskelet maskesi takmış, kadife bir elbise giymiş bir kadın beni inceliyor. Parlak siyah buklelerinden oluşan bir şelale bir omzunun üzerinden dökülüyor ve elmaslar boğazını kaplayarak bir yaka oluşturuyor.

Ela renkli gözleri dışında yüzünün hiçbir ayrıntısını seçemiyorum. Yakalı boynundan aşağıya doğru, elbisesinin köprücük kemiğini önden V şeklinde sıyırdığı yerde kusursuz koyu ten ortaya çıkıyor.

"Ah, doğru, pardon." Bileti bulmak için eteğimin cebini karıştırırken dilim ağzıma üç beden büyük geliyor. Rita çanta getirmememi ama gece boyunca telefonumuzu yanımızda taşımamıza izin verileceğini söyledi.

Buranın büyüklüğüne bakılırsa, kendimi sonsuz sayıdaki odalardan birinde kaybolmuş bulursam arkadaşşıma mesaj atabileceğim için birden çok rahatladım. Bize bakan çok sayıda karanlık pencereye bakılırsa en az yüz tane olmalı.

O karanlık camların ardına gizlenmiş bu maskeli kişilerden -sözde gizli cemiyet üyelerinden- daha kaçının şu anda bizi izlediğini merak ederek omurgamda bir ürperti dolaşıyor.

Diğer tarafımda, Rita'nın bileti kaslı ama zayıf görünen bir adam tarafından kesiliyor. Mükemmel dikilmiş takım elbisesini ikinci bir deri gibi dolduruyor ve iskelet maskesi kadıninkiyle aynı. Sadece gözlerinin bir kısmını görmemize izin veriyor.

Her ne kadar bu ışıktaki herhangi bir şey görmek zorlaşsa da, bunun tamamen kasıtlı olduğundan eminim.

"Bir şey düşürmüşsün." Kadının sesi boğuk ve büyüleyici ve bakışlarını yere doğru takip ettiğimde, ön yüzünde altın kabartmalar olan küçük siyah bir kart görüyorum. Cebimden kaçan şeyin ne olduğunu fark etmemiştim bile ve hemen çömelip arkamdaki sıradakilere görünmemek için elimden geleni yapıyorum. Elimi uzatıp her neyse onu alıyorum çünkü bu kadının tavrındaki bir şey beni söylediği her şeye bir saniye bile düşünmeden itaat etmeye zorlayabilir.

Ama dar boğazım daha elime almadan bunu biliyor. Kararsız tutuşum onu yavaşça ters çeviriyor.

Bu hafta ikincisi.

Bulmam için bir tarot kartı daha bırakılmış.
Ölüm.

Bölüm 2

Birkaç gün önce cüzdanımın içinde bulduğum ilk kartı tuhaf bir şaka diye geçiştirmiştim. Bu sefer, market alışverişimi ödemek için gittiğimde bana göz kırpan altın Şeytan kartıydı.

Şu anda elimde tuttuğum kart ilkiyle eşleşiyor ve tüylerim diken diken oluyor. Bu cebime nasıl girdi?

"Ölüm." Kadın düşüncelere dalıyor. Sesinde şakacı bir şeyler var ve içgüdülerimi dinlemek, kuyruğumu kısıtıp kaçmak için ani ve karşı konulmaz bir dürtü duyuyorum. Ancak bir şey yapamadan, etrafımı saran kız grubu tarafından ileri doğru itiliyorum ve gözlerim içerideki havanın ne kadar mürekkep karası olduğuna alışmakta zorlanıyor. Tahtayı süsleyen, kendi kuyruklarını yiyen büyük altın yılanların bulunduğu heybetli kapılardan geçerken topuğum takılıyor ve karanlıkta tökezleyerek ilerliyorum. Ciğerlerimdeki havayı başarılı bir şekilde yumruklayan bir güçle hemen taşınmaz bir figüre çarpıyorum.

Sert kaslar ve pahalı takım elbise malzemesi aniden parmaklarımın altında. Bu arada tarot kartını hâlâ tek yumruğumun içinde tutuyorum. Altın varakla kabartılmış kafatası bana bakıyor, ben derin bir şekilde yutkunurken ve hareket edemezken - nefes nefese kaldığım bir an boyunca olduğum yerde donup kalıyorum - tüm bunlar olurken hafif narenciye ve ahşap kokusu duyularımı dolduruyor. Kahretsin, bu tam da vücudumu anında tepki vermeye teşvik eden türden erkeksi bir koku.

Karanlıktan başka bir yönden hırçın bir ses bana doğru geliyor, ancak kendimi sıkıştırılmış bulduğum figür değil ve burnumun altına bir dizi bant itildiğinde neredeyse çığlık atıyorum. Bu hareketi kesik bir komut takip ediyor.

"Zehrini seç kızım."

Uzanıp ne tür bir bileklik alacağımı bile bilmiyorum. Bu kötü bir şey mi? Siktir , o kadar insan arasında fark edilme ihtimalim nedir ki?

güzel kızların etrafında toplanmasına ne demeli?

Sunulan seçeneklerden birini düşünmeden ya da seçeneklere odaklanmadan aceleyle seçmem için gereken sürede, adam sanki buhar olup uçuyor.

"Bu inanılmaz değil mi, P?" Yanımda Rita'nın sesini duyuyorum ve gözlerim loş mum ışığına yavaşça alışıyor.

Şeffaf bandı bileğime geçirip yerine sabitlerken, titrek bir nefes alıp etrafıma bakmak için bir saniyemi ayırıyorum. Çoğunlukla cilalı mermer kaplamalar ve ağır koyu ahşap gibi görünen kavernöz bir fuayedeyiz.

"Bu da bir şeydir, tamam mı?" dediğimi duyuyorum. Ama gözlerim arkama bakmakla meşgul, çarptığım kişiyi son bir kez daha görebilmek için. Onun kaslı göğsüne bir anlık dokunuşumdan dolayı vücudum hâlâ derimin altında uğulduyor ama tabii ki tek gördüğüm uğursuz gölgeler ve kapıdan birlikte girdiğimiz grup.

Bu gece buradaki herhangi birinin bana bakmasını beklemek aptallık olur. Burada ne olabileceğini hayal bile edemiyorum. Bu yüzden, tarot kartını çabucak cebime geri sokuyorum ve bu korku gecesi, seks şenliği her ne saklıyorsa kendimi hazırlıyorum.

"Bizi içeri alana kadar bir süre burada beklememiz gerekiyor." Cora diğer tarafında ve fuayeye doğru ilerlerken omzumun üzerinden son bir kez bakma cesaretini tüm dikkatimi rüzgâra vermeme engel olamadığım gerçeğinden nefret ediyorum.

İşte o zaman onu
gördüm. Bu sefer daha
net.

Bu mesafeden, artık gözlerim alıştığı için, daha fazla ayrıntı alabiliyorum.

Kapının hemen arkasında, gölgelerin arasında yarı gizli bir şekilde duruyor. Görebildiğim kadarıyla Rita'nın biletini alan adam, geniş omuzları ve boyuyla kıyaslandığında sırık gibi bir genç gibi görünüyor.

Kafatası maskesi biraz farklıdır, biz ölümlülerin yakut kırmızısı yerine, bir Tanrı'nın kanından gelmiş gibi parıldayan ve zengin bir altın çizgisi vardır.

Gözlerim, bulunduğumuz yer ve burayı çevreleyen söylentiler düşünüldüğünde beni dehşete düşürmesi gereken manzarayla birleştiğinde nabzım hızlanıyor.

Maskesinin içi boşaltılmış, ölü gözlerinin arkasından bana bakıyor.

Rita dirseğimi sıkıca kavırıyor ve kulağıma ciyak ciyak fısıldıyor. "Kaltak, bu tamamen seninle ilgileniyor."

Yanılıyor tabii ki.

" etme. O ürkütücü maskeler takılıyken hiçbir şey anlatamazsın." Omuz silkmeye çalıştım. Ama vücudum bunu anlayabiliyor. Sanki o kılığın arkasından beni ne kadar yakından izlediğini biliyormuş gibi bakışlarının altında ısınıyor.

Çıplak kollarımda tüylerim diken diken oluyor.

Gizemli adamla göz göze geldiğim anda, kalabalık ilerlemeye başlarken her taraftan itilip kakılıyor ve irademle verdiğim savaşı son bir kez kaybedip arkama son bir kez bakmama izin verdiğimde... orada değil.

Oh, pekala. Rasyonel aklım tam olarak düşündüğüm şeyi doğruladı, ayrıca daha acil endişelerim var.

Bizi bekleyen her türlü dehşetin üstesinden gelmek gibi. Havada asılı duran seks ihtimali de eklenince, hepsi bir araya gelerek güçlü bir iksir oluşturuyor ve kalabalığı duygu çılgınlığına sürüklüyor.

"İğrenç zevk maceramıza katılmaya cesaret eden herkes hoş geldiniz." Siyah lateks koşum takımı ve ürkütücü iskelet maskelerinden birini takmış bir kadın merdivenin dibinde duruyor. "Hepiniz gerekli evrakları tamamladığınız ve biletli girişiniz uyarınca formlarınızı online olarak gönderdiğiniz için, bu noktayı geçtikten sonra olabileceklere rıza göstermeden hiç kimsenin bu gece girişine izin verilmediğini bileceksiniz." Kadın her birimizin gözlerine bakıyor. Bu hatırlatmaya tepkileri inceliyor; evet, gerçekten de, seçtiğimiz gruba uygun olan her şeye ve her şeyin gerçekleşmesine yazılı ve açık bir şekilde izin verdik.

"Bu akşam için güvenli kelimeniz *Ay Işığı*. Bunu sadece kesinlikle gerekli olduğunda kullanmayı unutmayın. Bunu yapan herhangi bir kişi derhal binadan çıkarılacak ve geri dönmesine izin verilmeyecektir."

Hepimiz aynı anda başımızı salladık. Bu kadın ciddi bir Domme enerjisi yayıyor. Birdenbire her şey gerçek oldu ve Rita'nın parmaklarını öyle bir sıkıyorum ki koparabilirim.

"O zaman tehlikeyi göze alarak girin." Kenara çekiliyor ve geçmemize izin vermek için siyah kadife bir ipi açıyor.

Geniş yukarı bir adım bile atmadan, üst kattan gelen kan dondurucu çılgınlıkları duyuyoruz. Diğer tarafta

sahanlığında, uzun merdivenlerin tepesinde, gök gürültüsünü andıran bir ses duyulur.

Savaş ya da kaç içgüdülerim çılgına dönüyor. Kaçış, bedenimin şımartmak istediği ezici bir his. Bunun yerine acınası bir ses çıkarıp Rita'nın elini ezmeye devam ediyorum.

Ne beklediğimden emin değilim ama ileride beni nelerin beklediğini düşününce hayal gücüm aşırı hızlandı. Bilinmeyen, oyalanmak için en korkutucu yer olabilir.

"Her yıl bu etkinliğe ev sahipliği yaptıklarında insanların kaybolduğunu biliyorsunuz." Glamazonlardan biri kıkırdıyor.

"Bu sadece onların inisiyasyonları için bir kılıf." Bir başkası cevap veriyor. "Ya da cinayetlerini." Cora hâlâ yanımda.

"Şüpheli, ama kanıtlanmadı." Rita azarlıyor. Ama karşılığında elimi bir o kadar sıkı sıkıyor. "Noire Moon'un yılın en önemli gecelerinden biri olduğu söyleniyor, ancak fantastik sikiş ve birinci sınıf penis dışında ne için olduğunu söyleyemem. Kanını pompalayacak bölüme hazır mısın bebeğim?"

Bırak cevap vermeyi, nefes almakta bile zorlanıyorum. Cinayet ve gizli topluluklar ve maskeli bir yabancı tarafından köşeye sıkıştırılabileceğiniz etkinlikler... ya da daha iyisi, kaçırılıp bir daha asla görülmeyeceğiniz?

Burada ne işim var benim?

Bu kesinlikle bir ateş rüyası olmalı. Her an yataktan fırlayıp daracık yatak odamın cereyanlı döşemelerine çarparak gümbürtüyle uyanabilirim.

Topuklu botlarımın altındaki merdivenler, karanlık duvarları kaplayan titrek mum ışığında parıldayan parlak mermerden. Süslü eski aynalar her yere serpiştirilmiş ve üst sahanlığa doğru ilerlerken grubumuzun ürkütücü gölgeli yansımalarını veriyor.

Tam tepeden gelen bir gümbürtü avizelerden birinin takırdamasına ve çınlamasına neden olur. Ardından üst katlardan, malikânenin kalbinin derinliklerinde bir yerlerden daha keskin çığlıklar yankılanıyor.

"Tanrım." Ağzımın içini çiğniyorum ve son basamağa tırmanışımızı korkuyla izliyorum. uzanan pelüş kırmızı halı, yüksek aynalardan oluşan karmaşık bir düzeneğe açılıyor ve tavandan gelen soluk kırmızı bir ışık hepimizi ürkütücü bir kızıl tonuna dönüştürüyor.

"Aman Tanrım, aynalı salonlara bayılırım. Çok ürkütücü ama çok da sapıkça." Kızlardan biri, diğer ikisini başlangıcı olması gereken yere doğru sürüklüyor

Aynalı labirentten. Ancak daha on adım atmışlardı ki, siyah maskeli figürler gölgelerin arasından fırladı.

Her iki taraftan da üzerimize saldırıyorlar ve hepimiz çığlık atıyoruz. Tepemizdeki ışık yanıp sönmeye başladığında eldivenli eller kabaca kavırıyor ve bizi hızlı, kısa patlamalarla karanlığa gömüyor. Kırmızı flaşlar görüşümün her seferinde bir saniyeden daha kısa bir süre için geri gelmesine izin verdiğinden, sadece ışık parıltılarında. Bir göz kırpışında hiçbir şey görmüyorum ve bir sonraki göz kırpışında tam önümde bir kafatası yüzü belirliyor.

Bir el uzanıp beni boğazımın önünden yakalarken, diğeri arkamdan sarıyor.

Aman Tanrım, onlardan iki tane var.

Arkamdaki parmaklarını bir saniyeliğine eteğimin kemerinin altından geçiriyor, ancak bu hareket sadece kısa bir anlık olsa da, amımın vücudumdaki her iki sahiplenici ve tehdit edici tutuma tepki vermesi için fazlasıyla yeterli zaman sağlıyor.

Ağzım bir karış açık kalıyor ve karnım yere düşüyor, ama bir saniye sonra kırmızı ışık ürkütücü parıltısına geri dönüyor, flaş kesiliyor ve onunla birlikte önümdeki kafatası surat da ortadan kayboluyor. Omurgamı kaplayan, görmediğim figür de öyle.

İşte o zaman fark ettim. Birlikte olduğumuz kızların çoğu ortadan kaybolmuştu. Sadece Rita ve Cora yanıma sokuldular.

Hepimiz ellerimizi ağzımıza kapatmışız ve sanki maraton koşmuşuz gibi . Şu anda tir tir titriyorum.

"Vay anasını. Bu çok etkileyiciydi." Rita biraz dengesiz nefes alıyor ama aynı zamanda gülüyor. "Görünüşe göre buradan sonra kendi başımızayız, sürtükler."

Başka kimseyi duyamıyoruz bile, o yüzden bu adamların geri kalan glamazonları nereye götürdüğünü kim bilebilir? Birden fazla insanı bu kadar kolay bir şekilde havadan toplayabildikleri için içimden bir ürperti geçiyor.

"Bu taraftan gidelim." Cora bir taraftaki kapıya doğru işaret ediyor, aynalardan uzaklaşıyor. İçeriye adımını bile atmayan diğerlerine ne olduğunu gördüğümüz için hiçbirimiz o özel alandan kaçınmayı düşünmüyoruz.

Kapıya yaklaştığımızda kendimizi bir tür büyük balo salonu gibi görünen bir odaya girerken buluyoruz. Tüm salon ayaklı yüksek şamdanlar üzerindeki mumlarla aydınlatılmış ve yakınlarda bir yerden uyumsuz bir piyano müziği çalıyor.

Ürkütücü ve muhteşem bir atmosfer. Bu olayları bir araya getiren kişi tam bir tiyatro ustası. Bunu onlara vereceğim.

"Peki bana bunun neden iyi bir fikir olduğunu düşündüğümüzü tekrar söyler misin?" Gergin bir şekilde gülüyorum. Başka bir pusu beklentisiyle gözlerimi etrafa dikiyorum ama hiçbir şey gelmiyor.

Ama yol boyunca gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum.

"Kesinlikle izleniyoruz." Rita ürperiyor ve bu düşünceye biraz da olsa sevinmiş gibi görünüyor. "Ve işte tam da bu yüzden buradayız, unutma."

Balo salonundan geçiyoruz, üçümüz sanki bizi koruyabilecekmiş gibi sıkı bir grup oluşturuyoruz, ta ki balo salonunun en ucunda bizi dar bir koridora yönlendiren kapıları bulana kadar.

Bu alan sadece tek sıra halinde yürüyebileceğimiz kadar geniş ve her tarafı siyah kumaşla örtülmüş. Dar geçit boyunca ilerlemeye başladığımızda hava rüzgârları kumaşın etrafımızda dalgalanmasına neden oluyor.

Cora önümde, Rita arkamda. Birbirine bağlı bir zincir gibi el ele tutuşuyoruz ve nefeslerimiz sık, çılgınca esiyor.

Bir şeylerin yaklaştığına hiç şüphe yok ve gerginlik o kadar yoğun ki havayı ikiye bölebilirsiniz.

Rita neredeyse sırtıma atlayacak ve kulağıma çılgılık atacak. "Aman Tanrım. Bir şey beni yakaladı."

Tam başımı kaldırıp bakmaya çalışırken Cora bir tarafa savruluyor ve siyah kumaşın arkasından uzanan eldivenli bir eli çılgınca savuşturuyor.

Bileğimden yakalandım ve neredeyse duvarlara tırmanıyordum ki, diğer taraftan uzuvlarımı ve kıyafetlerimi çekmeye çalışan, beni kavrayan daha fazla el tarafından kuşatıldım.

"Hadi!" Rita çılgılık atıyor ve bizi ileri fırlatmak için gereken tek şey bu.

Artık körlemesine koşuyoruz. Geçit sonsuza kadar devam ediyormuş gibi görünürken yarı ve daha fazla bedensiz el bacaklarımızı ve kollarımızı kapmak için uzanmaya devam ediyor.

Sonunda bir merdiven boşluğuna yuvarlanıyoruz. Siyah oymalı ahşap basamaklar spiral bir merdivene .

"Devam edin. Oraya geri dönmeyeceğim." Cora'yı itiyorum, o da göğsünü tutuyor. Onaylarcasına başını salladı.

"Kalbim patlayacakmış gibi hissediyorum." Rita arkamdan hırıldıyor.

Bir sonraki kata çıkıyoruz ve şu anda en azından üçüncü katta olduğumuzu zihnime not etmeye çalışıyorum. Ama bunun dışında, malikânenin hangi bölümünde olduğumuza dair hiçbir fikrim yok.

Merdiven, mobilya gibi görünen, ama dürüst olmak gerekirse, her türlü dehşeti gizliyor olabilecek ürkütücü beyaz çarşafların örtülü olduğu geniş bir fuayeye çıkıyor. Yerimde dönüp dururken, hangi yöne gitmenin daha iyi olacağını anlamaya çalışırken, adrenalinim yeniden yükselmeye başlıyor.

Sadece birkaç metre öteden zincir şakırtıları başlıyor ve bir araya toplanıyoruz. Her birimiz el ele tutuşmak için körü körüne uzanıyoruz, çünkü o her neyse, hareket ediyor.

"Bir çıkış yolu görebiliyor musun?" Rita fısıldar. Cora iniltili bir ses çıkarır ve zincirlerin sesi yükselir, ardından döşeme tahtalarına çarpma ve sürüklenme sesi gelir.

Aynada bir yansıma yakaladığımda kaçabileceğimiz bir kapı aramaya çalışıyorum. Bakmak istemediğim halde gözümü çeken hızlı bir hareket. Orada neyin gizlendiğini görmek istemiyorum ama kendimi durduramıyorum. Gözlerim yansımada kafatası maskeli başka bir adama kilitlendiğinde çığlık boğazımdan bile çıkmıyor, tam arkamızda dururken sessizce başını bir tarafa eğiyor.

"Aman Tanrım." Hepimiz panik içinde sesler çıkarıyor ve ondan uzaklaşmak için geriye doğru kaçışıyoruz. Kurumuş kanla kaplı olduğundan emin olduğum ellerinde ağır zincirler gezdiriyor.

"Bir kapı var." Cora kolumdan tuttu ve tekrar koşmaya başladık. Çıkışın hoş görüntüsü sadece anlık bir rahatlama.

Zifiri karanlığa inmek için içeri daldık.

Burası o kadar sessiz ki kulaklarımdaki kan akışını duyabiliyorum. Ses geçirmez bir kutuda kilitli kalmak gibi.

Bu oda her ne ise içeri adımımızı atar atmaz kapı arkamızdan çarparak kapanıyor.

Aman Tanrım. Hay sikeyim. Gözlerimi kısıp bir şey seçmeye çalışırken tüylerim diken diken oluyor ama elimi yüzümün önünde bile göremiyorum. Buna ek olarak, buradaki ses de kesik kesik geliyor.

Neredeyse kesinlikle yastıklı bir oda. Ya da hücre.

İçimi korku kaplıyor. Bu özel alandan mümkün olduğunca çabuk çıkmak istiyorum.

Ancak o zaman panikle aldığım nefesin diğerleri tarafından yankılanmadığını fark ediyorum. Arkadaşlarımı yanımda hissedemediğimi fark ettim.

"Rita?" Karanlığa doğru tıslıyorum. Hiçbir şey yok.

Kalbim boğazıma düğümlendi.

"Cora?" Sesim çatlıyor. Onun da burada olmadığını zaten biliyorum.

İşte o zaman bir başkasının ben farkına bile varmadan buraya girip arkadaşlarımı aldığını fark ederek midem bulanıyor.

Şu anda burada, iki santim ötemde duruyor olabilirler ve ben bunu bilemem bile.

Kollarımı kendime doladım. Şimdi ne yapacağım? Bu kaybolduğum kısım mı? Yoksa orgazm olduğum kısım mı? Çünkü şu anda dehşete düşmüş durumdayım ama azgın bir şekilde değil.

Gerçekten çok korkuyorum.

Üst koluma bir şey geliyor ve çığlık atıyorum.

Bölüm 3

Tökezledim. Kolumun dışını sıyıran soğuk metalik şeyden uzaklaşıyorum.

Sadece katı bir figürle çarpışmak için.

Sinir sistemim altüst oldu, acil durum modu devreye girdi ve bu noktada paranoya tamamen beni ele geçirdi.

Sadece bu da değil, hala hiçbir şey göremiyorum.

Genelde güvenilir, sağlam, ayakları yere basan hislerim beni terk etti. Tüm katlardaki ışıklar kapatıldı ve akıl sağlığı binayı boşalttı. Bu arada, kafamdaki tüm kan boşalmış gibi hissediyorum.

Bilincimin bir yerlerinde, bir keresinde, sizi canlı canlı yemekle tehdit eden yırtıcıdan kaçmanıza yardımcı olmak için tüm kanınızı kalbinize göndermenin bedensel bir mekanizma olduğunun söylendiğini hatırlıyorum.

Kendimi göstermek için sahip olduğum tek şey uyuşmuş uzuvlar ve yere yapışmış ayaklar.

Kesik kesik nefes almaya çalışırken ağzımı açmaktan başka bir şey yapamıyorum.

"Korku senin üzerinde harika kokuyor, küçük çiçek." Maskenin varlığıyla hafifçe boğuklaşan derin bir ses sol tarafımda belirliyor. Bu sözlere eşlik eden bir başka soğuk metal darbesi, üst kolumun arkası boyunca dirsekten omuza doğru ilerliyor.

Çıglık atmamak için iki elimle ağzımı kapatıyorum.

Ya da belki de kendimi hiperventilasyondan alıkoymaya çalışmak için.

Vücuduma doluşan birden fazla kişi var, o kadarını söyleyebilirim.

"Bandını kontrol et." Karanlıktaki aynı ses talimat veriyor.

Başımın üzerinde ve hemen sağımda yükselen başka bir vücut, sıcaklık var. Konuşan o olmasa da, hâlâ bastırdığım göğsümün sürekli inip kalkışını hissedebiliyorum.

Sağ elim kabaca yüzümden çekiliyor, nasırlı parmaklar bileğimi kolayca yakalıyor. Küçük bir tıklama sesi, siyah ışıklı bir fenerin zayıf parıltısının ortaya çıkmasından önce geliyor. Ürkütücü bir gölge oluşturuyor, bileğimdeki damar haritasını ve zeminin kısa bir anlık görüntüsünü vurguluyor.

Aşağı doğru eğiyor, böylece ışık elimin ne kadar kötü titrediği dışında pek bir şey göstermiyor.

Gösterdiği şey bir işaret. UV altında hayalet gibi mor renkte parlayan bir sembol.

Üç kafatasıyla çevrili tek bir taç.

İçime çektiğim nefesimi, şu ana kadar konuşan tek sesin yönünden gelen tehditkâr bir kıkırdama karşılıyor. Yine de iki beden beni iki yandan çevreliyor. Söyleyebildiğim kadarıyla sadece iki figürü ayırt edebilmiş olsam da, bu kesinlikle burada gizlenen daha fazla adam olmadığı anlamına gelmiyor. Bir örümcek ağı gibi içine hapsediğim mürekkep karası boşlukta izlerken sessizce kendi kendilerine gülen pislikler.

"Bırak lan beni." Dilimi yutmadan kelimeleri bulmayı başarıyorum ve elimi ışıktan çekmeye çalışıyorum. Kararımın kanıtlarını saklamak için acınası bir girişim.

Benim. Aptal. Lanet olası. Kararım.

Gerçi artık bunun için çok geç. İkisi de gerçeği gördü. Kendime yalan söylemeye devam edebilir ve bilmediğimi, dikkat etmediğimi ya da bir hata yaptığımı söyleyebilirdim. Belki küçük bir parçam masummuş gibi davranıp surat asabilir ve rol yapabilirdi ama bu tamamen saçmalık olurdu. Beynimin belli ve son derece maceraperest bir kısmı, girişte o bandı elime aldığım da yaptığım seçimin tamamen farkındaydı.

En karanlık ve en ahlaksız fantezilerde gizlenmekten hoşlanan yanım.

Hâlâ zifiri karanlıktayız ve vücutlarının sıcaklığını hissetmek dışında hiçbir şey göremiyorum. Yakınlıkları inkar edilemez bir his ve burada bu şekilde durduğumuz sürece -ben onların tutsağıyken- kokuların karışımını almaya başlıyorum. Viski, baharat, sedir... ve daha önce hafızamı zorlayan ama tam olarak tanımlayamadığım başka bir şeyin en hafif ipuçlarını.

"Zavallı küçük sürtükler bizimle bu şekilde konuşamaz." Adamın kaba sözlerinin ardında mizah var, ama bana gülüyor. Bu solumdaki adam, elinde tuttuğu metal nesneyi bir aşağı bir yukarı gezdirip duruyor.

Kolunu. Bu klostrofobik karanlığın içinde hiçbir şey görünmemesine rağmen bakışlarını üzerimde gezdirdiğini hissedebiliyorum. Ya da belki maskelerinin arkasında bir çeşit gece görüşü vardır?

Bu düşünceyle içimden bir ürperti geçiyor ve kendimi daha da çaresiz hissediyorum. Onların merhametine.

Daha da kötüsü, kalçalarımı birbirine sıkıştırdığımın belli belirsiz farkındayım.

Bedenim üzerinde sahip oldukları bariz gücü görmelerini istiyor muyum?

"Biraz saygı göstersen iyi olur. Nerede olduğunu bilmiyor musun, küçük çiçek?"

Arkamdakinin ağırlığının değiştiğini hissediyorum, ama artık konuşma havasında olmadığı açık. Rolü daha çok *onu tutup zapt* etmek ve geldiğim yere geri kaçmaya çalışmamı engellemek için orada olduğunu hissediyorum. Vücudumu cüceleştiren dev bir insan duvarı.

İstemsizce kalçalarımı bir kez daha sıkıyorum ve külotumun ipeksi kumaşında ıslaklığın toplandığını hissedebiliyorum.

"Hepinizin hasta ucubeler olduğunuzu biliyorum." Korku şimdi benim yerime konuşuyor. Normalde asla yapmayacağım bir şekilde ağzımı bozmamı sağlıyor. Ama bu korkunç tavşan deliğinden o kadar aşağıdayım ki kendimi durduramıyorum. "Sizin gibiler yüzünden her yıl insanlar buradan kayboluyor."

Dirseğimin dibindeki maskesinin altındaki ukala sırtışı neredeyse duyabiliyorum.

"Kaybolmak mı istiyorsun?" Sesi şimdi alçalıyor, sözleri kulağıma çarptığında çakıl ve kadife birleşmiş gibi benimle alay ediyor. "Bunun nasıl bir şey olabileceğini merak eden küçük bir parçan yok mu?"

Bu adamı ve beynimi çalıştırma yöntemini sikeyim. Aslında ikisini de sikeyim. Çünkü şimdi zihnim büyülenmiş durumda, yemi yutuyor ve boktan dairemden, berbat asgari ücretli işimden ve her zaman hayatımda daha iyi bir şeyler yapmam gerektiğini hissettiğim gerçeğinden kaçma fikrine bağlanıyor.

Yine de, aptal gururum saçlarını savuruyor ve kendim için farklı bir şey istememin nedeninin o ve onun çekici daveti olduğunu düşünme tatminini onlara vermeyi reddediyor.

Seslerine ve hislerine bakılırsa, bütün bir ilçeyi dolduracak kadar büyük egoları var. Ya da belki de bu odayı dolduran sadece onların büyük penis enerjisidir. Her iki durumda da, kendilerini önemli hissetme duygularının daha fazla desteklenmesine ihtiyaçları yok. Zaten oldukları gibi dokunulmaz olmak yeterince kötü, asla

istedikleri her şeyi alabileceklerini ve sonuçlarına katlanabileceklerini düşünüyorlar.

"Bırak gideyim." Her ne sebeple olursa olsun, hâlâ ilk fırsatta kaçmaya hazır olmamı sağlayacak kadar adrenalini doluyum. Bu adamların cazibesine ve burada onlarla tek başıma kapana kısılmış olmanın getirdiği tehlikeye rağmen -kullanmam gerektiğinde dinlemeleri için dua edebileceğim bir güvenli kelimem olduğunu bildiğim halde- içimdeki ilkel bir parça hâlâ kaçmak istiyor.

Tanrım, umarım kaçma şansım olursa bacaklarım beni yarı yolda bırakmaz.

Sesim yeterince tereddütle dolu olmalı çünkü arkamdakinin kulağıma biraz daha yakın nefes aldığını duyuyorum. Bu yerdeki tüm erkeklerin taktığı maskenin içinden gelen hırıltılı ve ağır bir ses. Eğilerek daha da yaklaşıyor ve sanki elektrik çarpmış gibi tüylerim diken diken oluyor.

Tam da bir erkeğin boynunuzun o hassas noktasını öpmek üzereyken yapacağı bir hareket bu ve vücudum bir anda erimeye başlıyor. Isı içime doluyor ve göğüs uçlarımla gerildiğini hissediyorum.

Ama acı verici bir şekilde yakın duruyor. Temas kurmuyor.

"Sürtük merak ediyor." Konuşmaya devam edenin sesi o kadar kendini beğenmiş çıkıyor ki ayak bileğine tekme atmak istiyorum.

Diğer figür sessizliğini koruyup arkamda dursa da, maskenin içinden ritmik bir şekilde nefes alıp vermesi yüzümün yan tarafına o kadar yakın ki, kulağımla ucuna değen maskenin hafif fırçası beni sıratıyor.

Tek yaptığı vücudumu ona daha fazla bastırmak oluyor ve en başından beri planının bu olduğunu düşünmeden edemiyorum.

"Ne kadar meraklı bir çiçek," diye mırıldanıyor diğeri.

Bana sürekli böyle seslendiğini duymak, tahrik olma duygumla karışık bir korku dalgası gönderiyor. Adımı bilmediği kesin... Öyle değil mi? Gerçek adım Posey bu kadar sıradışıyken bu takma adı kullanması çok mu tesadüf?

Dürüst olmak gerekirse, isiminden nefret ediyorum. Bu şey bana hiçbir zaman uygun gelmedi ve her zaman aklımda yaşlı kadınların iğrenç parfümleri ve bir rafta toz toplayan çirkin kuru çiçek aranjmanlarını çağrıştırdı.

Çürüme ve bozulma.

Adınızı her duyduğunuzda düşünmek isteyeceğiniz şeyler değil.

Hayır, hemen kendime soruyorum, benim kim olduğumu bilemez. Gizli bir topluluk olabilirler ama benim gibi biriyle ilgilenmezler.

VIP konuk listesinde değilim. Biletimi tesadüfen kazanan bir *hiçim* çünkü doğru zamanda doğru yerde bulunup fazla çekilmiş kartımı okuttum.

"Ben değilim. Beni arkadaşlarıma geri verin." Tanrım, bu karşılaşma akıl sağlığımın sınırlarını zorladı.

Parmaklar şimdi çenemi kavıyor ve acı verici bir şekilde sıkıyor, yüzümü yukarı doğru çekmek için yanaklarımı kısmen sıkıyor ve görmeyen gözlerimi mürekkep gibi karanlıkta üzerimde duran kişiye doğru eğmemi istiyor.

Boğazım yutkunurken, birkaç kez gözlerimi kırptırıyorum ama yine de hiçbir şey seçemiyorum ve başka bir uyarılma seli ortaya çıkıyor. İki yabancıyla karanlıkta kapana kısılmış olmanın bir bağlantısı var mı? Görünüşe göre, amım yeni bir ilgi alanı keşfetmiş ve oldukça uyanık bir sürtük. Göğsümün kabarma hızına bakılırsa, muhtemelen göğüs kafesime çarpan her gümbürtüyü duyabilirler, bu da onları dış görünüşümün altındaki kaosa karşı uyarıyor.

"Acaba bizim için ne yapacak?"

Oh, kahretsin. Oh, lanet olsun.

"Belki de bileğindeki o bant göstermelidir ve bunu hiç istemiyordur. Bahse girerim yalan söylüyordur ve iki dakika içinde onun güvenli sözünü duyacağız."

Önümdeki adam sanki ben burada yokmuşum gibi benim hakkımda konuşuyor. Devam etmesine ve diğer adamın tek kelime etmemesinden en ufak bir rahatsızlık duymamasına bakılırsa, belki de aralarında her zaman böyle olmuştur.

İki avcı birlikte çalışıyor.

"Sence sürtük arkadaşlarının yanına dönmeyi ne kadar çok istiyor?"

Bu beni tahrik etmiyor. Ben. Ben. Değilim. Bu küçük heceleri kendi kendime tekrarlamak kararlılığımı güçlendirebilir. Elbette, zihnimde tekrar tekrar söyleyerek, bunu doğru yapma olasılığı olduğu umuduna tutunabilirim.

Aramızda hınzır bir kıkırdama dolaşıyor. Metalin kolumda bir başka gezinişi.

Kendime söylediğim bu sözler hiçbir işe yaramıyor. İstediğim etkiyi yaratmıyor. Aslında, kullanılmaya karşı kesinlikle bir eğilimim var gibi görünüyor ve karanlık bir odadaki bu iki görünmez figür zihnimin gözünde bunu aydınlattı. İşte şimdi bir aydınlatılmış pist tamamlanmış ile bir cop sallıyor

Bu uçağı beynimin içindeki azgınlar köyüne inmesi için yönlendiren görevli.

Yutkunmaya çalışırken ağzım kumla dolmuş gibi hissediyorum.

Ölümçül bir kenarın soğukluğu ve keskinliği - narin ete değen bir bıçağın öpücüğü - boğazımın hareketini bir anda takip ediyor ve vücudum temas noktasında aydınlanıyor. Bu kez keskin uçlu ve derimde belirgin bir çentik bırakıyor.

Aynı anda hem uyarılmış hem de korkmuş beynime iki şey kaydediliyor. Birincisi, bu karanlık boşluk tarafından kör edilmiş olmama rağmen her şeyi görebiliyor olmaları. İkincisi, bu psikopatın bir bıçağın ucunu boğazıma bastırıyor olması.

Ağzımdan bir inilti dökülüyor. Gerçekten karşı koymaya çalışıyorum, ama ağzımdan dökülüyor ve hemen anlıyorum ki işim bitti. Görüş alanlarına kilitlendiğimi biliyorlar ve çeneleri çoktan etrafımda dönmeye başladı.

Artık avlanacak bir av değilim.

Ben yemeye hazırlandıkları yemeğim.

Şimdi geriye kalan tek karar, kemiklerimi temizlerken ne kadar zaman harcayacakları.

Yavaş ve metodik bir şekilde mi yapacaklar? Yoksa aylardır aç bırakılmış kana susamış yaratıklar gibi beni parçalayacaklar mı?

"Bahse girerim onu döndürseydik, kaltak çoktan bacağına yapışmış olurdu. Acınası."

Arkamdaki hiçbir şey yapmıyor ya da söylemiyor ve bu çok sinir bozucu. Sanki benden iğreniyor gibi. Sanki vücudumun içten içe nasıl yandığını ve diğer adamın sözleriyle tamamen alt üst olmuş hissettiğimi anlayabiliyor.

"Hmm. Sikle boğulmak için can atıyorsun, değil mi aşkım... Kokusunu alabiliyorum."

Kaba sözleri kulaklarımın içinde acımasızca çarpan kan tarafından boğuluyor ve uyluklarımın birbirine sürtündüğü yer ıslaklıkla kayganlaşıyor. Hay sikeyim. Burada kapana kısıldıkça daha da tahrik oluyorum ve bunun maskeli erkeklere ve zorlanma ihtimaline karşı zevklerim veya eğilimlerim hakkında ne söylediğinden emin değilim.

Bana neredeyse hiç dokunmadılar, bu da başlı başına sinir bozucu. Beni bu şekilde yakaladıklarında ne bekliyordum bilmiyorum ama içimden bir ses bana dokunurken sert ve talepkar olmalarını bekliyordu.

Aslında, etimin üzerinde bıçak gibi hissettiren bir şeyi sürüklemek ve çenemin ucunu kısa bir süre tutmak dışında, bu ikisiyle de yaşadığım tek gerçek temas.

Bunun olduğundan daha farklı hissettirmesi gerekirdi, ama zihnimin gözünde bir yerlerde, zıtların günü haline geliyor ve bunun tek yaptığı, her ikisinin de horozlarını boğmanın nasıl bir şey olacağını tam olarak hayal etmemi sağlamak.

Ya da ikisi tarafından aynı anda doldurulmak.

Benden istedikleri bu mu?

Neden ben?

Bu soru beynimi bir kova buzlu suyla ıslatılacak kadar kısa devre yaptırıyor.

Aklım bu malikanenin içinde dolaştığını bildiğim, hepsi de bedensel zevkler peşinde koşan bir dizi güzel kadına gidiyor ve bu iki adamın beni *onlara* tercih etmesinin mümkün olmadığını hemen kabul ediyorum.

Daha birkaç dakika önce yanımda olan arkadaşlarımdan bahsetmiyorum bile.

Hepsi göz alıcı ve gösterişli ve her yıl bu etkinliğe katılmak için biletlerini satın alabiliyor, baştan aşağı tasarımcı markalarıyla giyiniyorlar.

Yani bu adamlar benden ne istiyorsa alternatif bir seçenek olmalı.

Bu kesinlikle tek bir şeyin peşinde oldukları anlamına gelir ve bu da muhtemelen orgazm ve zevkten olabildiğince uzak olmaktır.

Bu muhtemelen kaybolmak üzere olduğum anlamına geliyor.

Korku uzun, kemikli parmaklarıyla boğazımı kavramak için yükseliyor ve kontrolsüzce titremeye başlıyorum. Bir an içinde, buradan canlı çıkamayacağım ihtimalinin dehşetiyle tükendiğimi hissediyorum.

Tanrım, nasıl bu kadar aptal olabildim?

"Bütün gece bekleyemeyiz." Adamın sesindeki tedirginliğin, kendi methiyemi yazmakla meşgul olduğum için duymadığım bir soru sorduğu anlamına geldiğini fark ediyorum. Şimdi, boğazımın kulaktan kulağa kesilmesine neden olmayacak ne söyleyeceğime dair hiçbir fikrim yok.

"Bilmiyorum." Dudaklarım titriyor. Tüm vücudum titriyor. Acınacak haldeyim ve hayal gücüm her an karnımda ya da nefes borumda açılacak bir delikle sonuçlanacak senaryolar üretiyor.

İşte o zaman farklı bir ses -arkamdaki sessiz adam değil, hayır, bu siyahlık denizinde gizlenen üçüncü bir kişi- alçak sesle ve yumuşak bir şekilde

ve dizlerim neredeyse beni bırakacaktı.

"Cevap veremeyeceğinize göre, kararı sizin yerinize biz vereceğiz."

Oh, kahretsin. Parmaklarım uyuştı.

Burada başka bir adam daha var. Bunca zamandır burada mıydılar? Olmuş olmalılar. Kulaklarım kendi kalp atışlarımın sesiyle sağırlandı, bu yüzden sesinin nereden geldiğini ayırt etmek neredeyse imkansız geliyor, ama tam önümde duruyor olabilir gibi geliyor. Diğerlerinden sadece biraz daha uzakta, sanki birkaç adım geride, bu sahnenin gelişmesini izliyor.

Kurbanlarının kesimini denetliyor.

İşte o zaman onun soğuk, kayıtsız sesinin paniğimi yarıp geçtiğini duyuyorum.

"Eğer seni yakalarsak, sana istediğimizi yaparız. Aptal güvenli kelimeni siktir et."

Tek bir kırmızı ampul yanıp sönüyor ve küçük odanın uzak tarafındaki bir kapıyı aydınlatıyor. Koyu renkli ahşap, kalın dolgulu siyah duvarlara dayanıyor. Pürüzlü eller omuzlarımı öyle sert itiyor ki neredeyse yere yuvarlanıyorum.

"O yüzden canını kurtarmak için kaçsan iyi edersin."

Bölüm 4

Koş.

İnsanoğlunun bildiği en uzun koridorda hızla ilerliyorum. Yağlı boya tablolar ve küçük arabalar büyüklüğündeki portreler tepemde beliriyor, pelüş halı boyunca koşarken koridorun iki yanında sonsuz sayıda ahşap kapı açılıyor.

Her biri bir cazibe sunuyor. İçeri girmem ve peşimdeki adamlardan kaçmam için beni çağırıyor.

Ama bu odaların hepsi çıkmaz sokak olacak. Geçtiğim her kapının dev bir tuzak olduğuna hiç şüphem yok ve ana merdiven boşluğuna geri dönmenin yolunu bulmaya çalışmalıyım.

Ayrıca, geldiklerini biliyorum ve benden daha hızlı olduklarını da biliyorum.

Bu saçma kıyafet içinde yarı tökezleyip yarı koşmam hayal edilebilecek en az seksi şey.

İleride bir duvar var ve koridorun sonundaki köşeyi döndüğümde, girdiğimiz yere yakın bir yere geri dönmenin yolunu bulmuş olabileceğime dua ediyorum. Belki başka insanlar bulurum. Nefes almayı unutmanın yanı sıra, başka bir ruh görmediğim için de çıldırıyorum.

Bir şeyler çok yanlış gidiyor. Bu akşam bir misafir kalabalığıyla başladı ve şimdi tamamen yalnız gibiyim. En azından konağın içinde başka insanların olabileceğini gösteren uzaktan gelen çığlık sesleri bile yok artık.

Sürüden acımasız bir verimlilikle ayrıldım. Tanrım, buraya geldiğim için aptalın tekiyim.

Birden koridor beni geniş bir sahanlığa çıkarıyor. Kırmızı ışıkla yıkanmış, ama bu sefer aynalar koridoru yok. Sadece aşağı inen bir merdiven var, ki bu da geldiğimiz yere geri dönüş yolu olmalı.

Neredeyse merdivenlerden düşüyordum, korkuluklara tutunuyordum ve her an yakalanacağımdan emindim.

Sonra, son adıma geldim ve donup kaldım. Kafam tamamen karıştı. Burası geldiğimiz yol değil ve şimdi etrafım sarılmış, her tarafım çevrilmiş, yüksek aynaların ve tepemde kalbim gibi düzensiz atan titrek bir ışığın tam ortadayım.

Belki de labirentin arkası burasıdır?

Hay sikeyim. Her iki durumda da, devam etmeliyim. Az önce geldiğim yoldan geri dönüş yok.

Bu yüzden düşünmüyorum ve hareket etmeye başlıyorum. Yüzlerce parçalanmış yansıma bana geri dönüyor gibi geliyor. Kafa karıştırıcı, bir anda yönümü kaybettirici ve bu konuda çok yalnız olduğumu bilmek boğazımı sıkıyor.

Bu düşünceyle telefonumu çıkarıp sessizce cebimden düşmediği ya da üç olası katille karanlıkta mahsur kaldığım sırada alınmadığı için teşekkür ediyorum.

Bildirim yok.

Mesaj yok.

El yordamıyla ilerlerken ekranın kilidini açıyorum, bir elimi aynaya yüzüstü düşmemek için uzatıyorum. Bunu neredeyse anında yapıyorum ve sert bir yüzeye çarpıyorum.

Dönüyorum, titreyen elimi soğuk camın üzerinde gezdiriyorum, uzanmış yansıma dokunuyorum ve yürümeye devam ediyorum. Bu kapalı alanda artık kaçmak yok. Sadece başımın üzerinde düzensiz bir şekilde titreşen ışık ve karşılaşmaya devam ettiğim ürkütücü çok sayıdaki kendim.

Bir an için *Ayıışığı* kelimesi dilimde ağırlaşıyor. Kelimenin tadına bakıyorum. Bu heceleri sessizlik içinde kendime söylüyorum, sadece onları yüksek sesle söylemenin nasıl bir şey olacağının alıştırmasını yapmak için.

Yeterince yüksek sesle bağırırsam, biri gelip beni buradan çıkaracak mı? Gecenin karanlığında ve soğukunda tek başıma dışarıda bırakılma ihtimali de kendimi pek güvende hissettirmiyor. Aslında, bir slasher filmindeki figüran gibi ormana atılma şansımı on kat artıracak kesin. Ben de işbirliği yapmayı reddeden parmaklarımla Rita'ya kısa bir mesaj yazmaya çalışıyorum. Tepemde yanıp sönen ışıklar, göğsümü dolduran tekleyen bir kalp atışı ve titreyen parmaklarımla, bir şey yazmak şöyle dursun, telefonumun ekranını kaydırıp lanet olası şeyi açmak için bile doğru düzgün çalışmıyorum Bu mantıklı.

Okunmuş bir fişin rahatlatıcı görüntüsünü ya da zıplayan üç noktanın belirmesini bekliyorum ama ikisi de gelmiyor. Bir sızlanmayla telefonumun ekranını kilitliyorum ve önümdeki acımasız aynaya dokunmak için uzanıyorum, sonra yukarı bakıyorum.

Karnım yere düşüyor.

Tam arkamda kafatası maskeli bir adam tepemde yükseliyor. Uğursuz yansıması kırmızımsı bir parıltıyla titriyor, ışıklandırma onun varlığını uğursuz bir şekilde duyuracak şekilde değişti ve başı yavaşça bir tarafa eğildi.

Telefonum parmaklarımın arasından kayıyor ve cilalı mermer zemine çarptığında bir kemiğin kırılması gibi paramparça oluyor.

Durup onu almaya çalışmıyorum, çoktan fırlamışım bile. Aynaların geri kalanından geçerken iki elimi de uzatıyorum, yansıtıcı yüzeylerden o kadar sert sekiyorum ki bu kadar çok taşınmaz nesneye çarpmanın morartıcı acısıyla irkiliyorum. Gerçek mi, yansıma mı yoksa hayal ürünü mü olduğunu anlayamadığım binlerce korkunç kafatası görüntüsü yakalıyorum.

Sonunda elimi havada kaybolurken bulduğumda tatlı bir rahatlama geliyor. Labirentte tam önümde bir mola var ve ben de bu fırsatı değerlendirip bir boşluktan geçiyorum. Burada hava aniden serinliyor ve labirentten derme çatma çıkışımın ardından kendimi inanılmaz derecede dar bir merdiven setinin başında buluyorum. Aşağıya doğru dik inen merdivenler bir bodrum katına çıkıyor gibi görünüyor. Acil çıkış olabilecek türden. Ve aşağıya inmeden önce iki kere düşünmedim.

Hatamı ancak dibe ulaştığımda anlıyorum. Tam anlamıyla ölümle çevriliydim.

Kokusu burnuma doluyor ve havadaki tüyler ürpertici soğuk midemi korkuyla çalkalıyor.

Tavandan leşler sarkıyor. Gerçek leşler.

Başsız, tüyler ürpertici şekiller, kanlı göğüs kafeslerini ortaya çıkarmak için yarılmıştır.

Masadaki ve süpermarketteki etin gerçekliğinin bu olduğuna dair içimi hastalıklı bir his kaplıyor. Kemik ve kıkırdağı saniyeler içinde kesebilecek kadar keskin bir şerit testereden başka bir şeyle kesilip açılmamış.

Grotesk gerçeği görmek zorunda kalmamanız için hijyenik küçük plastik tepsilerde özenle paketlenmiş türden bir gerçeklik.

Ama ben görmek . Bu tür bir gerçeği bilmek istemiyorum.

Buranın artık perili evin bir parçası olmadığının da farkındayım. Burası bir mezbahaya benziyor ve kesilen hayvanların arasında gerçek insan cesetlerinin de olabileceğinden eminim.

Yere kusma isteğimle savaşmaya çalışarak, asılı başsız cesetlerin kenarlarından geçiyorum. Neyse ki önümde bir kapı var ve onu iterek geçiyorum, başka bir koridorda dururken sessizce arkamdan kapatıyorum. Sadece bu koridor beton bir sığınak gibi.

Sola mı sağa mı? Hiçbir fikrim yok, bu yüzden sola dönüyorum ve kendimi şiddet içeren bir suç işlemek için mükemmel bir yer gibi değil, daha çok lüks bir malikane gibi hissettiren bir alana çıkana kadar yarı yürüyorum, yarı koşuyorum.

Görünüşe bakılırsa muhtemelen bir müzede olması gereken türden daha fazla antika ve sanat eseri var.

Karanlıkta parmak uçlarımda ilerlerken sesler duyuyorum. Ses patlaması önce içgüdüsel olarak donup kalmama neden oluyor ama sonra rahatlıyorum. Rita'nın tanıdık kahkahasını diğer kızların konuşmaları takip ediyor.

Üst katta ayrıldığımızdan beri peşimdeki adamlardan başka görmedim ve onların koridor boyunca dans eden ses telaşı, denizde kaybolduktan sonra ufukta bir kurtarma gemisi görmek gibi geliyor. Ağlayabilirim. Onları bulduğum için çok heyecanlıyım. Seslerinin odaya doğru hızla ilerliyorum ama duruyorum.

Ben mekana girdiğimde ölüydü.

Bir kişi dışında boş duruyor ve o da Rita değil.

Bir kafatası maskesi çökük gözlerle bana bakıyor ve adamın kafasında alaycı bir eğim var. Uzattığı bir elinde bir telefon tutuyor ve sürekli bir kayıt alıyor.

Arkadaşlarımla lanet bir kaydı.

Damarlarımdan buz akıyor.

Tam o sırada kapı arkamdan kapanıyor ve bizi içeriye kapatan kilidin ağır metalik gümbürtüsünü duyuyorum.

Yakalandım.

Bölüm 5

"Onu yakaladığımıza göre bu küçük sürtüğü ne yapacağız?"

Bıçağı tercih eden kişi etrafımda dolaşıyor ve şimdi ateş ışığının yumuşak parıltısı sayesinde ellerinin bir aşık gibi bıçağını okşadığını görebiliyorum. Sırtında ve parmaklarının üzerinde dövmeler var. Olduğum yerde donup kaldığımdan, bir elinin arkasında bir kafatası, diğerinde ise bir yılanın sivri dişleri varmış gibi görünüyor. Parmak eklemlerinde de dövme var. Hepsi siyah mürekkeple simya sembolleri.

Genellikle tarot kartlarında bulunan türden.

Odanın bir tarafından, diğer maskeli adamın kapıyı doldurup tek kaçış yolumu kapattığı yere doğru yürürken, sivri dilli ve daha da ölümcül bıçaklı olanı görüyorum; kafatası maskesinin bir tarafında bakır çizgiler var. Alevler metalik parlaklığı yakaladıkça baştan çıkarıcı bir şekilde parlıyorlar.

Gözlerim hızla odanın içinde gezinerek olası başka bir çıkış arıyor. Kendimi Viktorya dönemine ait bir korku filmine mükemmel bir şekilde uyacak erkeksi görünümlü bir çalışma odasıyla çevrili buluyorum. Ağır ahşap paneller, kitaplıklar ve büyük boy deri bir salon takımı. Açık şöminenin bir tarafındaki iki koltuk, beş kişinin oturabileceği kadar büyük görünen uzun, derin bir kanepeye bakıyor.

"Şimdi soyunmasını mı istiyoruz, yoksa tamamen giyinik mi bırakalım?"

Arkamdakiyle bu şekilde konuştuğunu duyduğumda sesi beni ters yüz ediyor. Sanki onlar için sadece bir nesneymişim gibi. Arkamı dönmek için yapabileceklerinden çok korkuyorum, bu yüzden olduğum yerde yavaşça hareket ediyorum. Zehirli bir yaratıkla yolumun kesişmesi durumunda yapmayı hayal ettiğim gibi. Dikkatlice ve ani hareketler yapmadan.

O kafatası maskesinin altında beni delici bir yoğunlukla tutan gözler var. Ela olduklarını düşünüyorum, ama bu sadece zihnimin denemesi olabilir.

Beni takip eden bu canavarlara umutsuzca bir tür insanlık atfetmeye çalışıyorum. Ve ben kendimi onlara isteyerek teslim eden bir aptalım. O kapılardan geçmeyi kabul ettim.

Kafatası maskesinin üzerindeki bakır çizgilere sabitlenerek, diğer adamın arkasında hafifçe ilerleyişini izliyorum. Bedenim her iki tutsağımı da doğrudan görüş alanımda tutacak şekilde onlara doğru döndüğünde göğsüm sıkışıyor. Artık gerçek yüzleri olmasa bile, çıkışı engelleyen sessiz adam dağ gibi yapılı. Uzun siyah saçları gevşek bir topuzla bağlanmış ve tamamen siyah bir gömlek devasa formuna oturtulmuş. Cüssesinin büyüklüğü dehşet verici. Göğüs kafesimi iki kocaman avucunun altında ezebilecek biri bu.

Diğer adam ona katılıyor ve sadece biraz daha kısa. Tüm özelliklerini aynı anda algılamak zor, ama biraz daha zayıf, yine de yelek ve dirseklere kadar kıvrılmış beyaz gömleğin altında tamamen kaslı. Her iki kolunda da yoğun dövmeler var ve kısa kesilmiş saçları açık kahverengi ya da kumral olabilir; yere yığılmamaya çalışmakla meşgul olduğum için tam olarak anlayamıyorum.

Kalbim gümbür gümbür atarken, bıçağı sallayan dövmeli adam hareket ediyor. Kafatası dövmeli elin arkadan uzandığını ve takım elbisesinin üstünden diğer adamın karnını okşadığını görüyorum.

Vücudum aniden ateş tarafından tüketildi.

Çok kaslı oldukları her hallerinden belli olan bu iki adamı bir arada görünce dehşetin eşiğinden azgınlığa geri döndüm. Görünüşlerini daha iyi kavradığımda, her ikisinin de geniş omuzlarını sıkıca saran gömleklerinin altında dar siyah pantolonlar giydiklerini ve inciklerine kadar savaş botları bağladıklarını görüyorum. Yüzlerini göremesem de, bu ince ipliklerin altındaki vücutların inanılmaz derecede güçlü olduğunu söyleyebilirim.

Aralarında bilerek uzanan bir el var. Birlikte duruşları, sadece birbirlerini çıplak görmekten kaynaklanabilecek türden samimi bir bağdan bahsediyor. Bu sırada sessiz olan, kafatası maskesinin arkasından sinir bozucu karanlık bir bakışla beni inceliyor.

Yüzünü örten kılık kana bulanmış gibi görünüyor. Bir tarafının yarısını kaplayan kırmızı, sanki tekrar yerine oturtulmadan önce koyu kırmızı bir havuza düşmüş gibi.

Bakır maske dönüyor ve diğer adamın kulağına bir şeyler fısıldıyor. İskelet maskesinin ardında ne dediğini anlayamadığım sözler, ama bedenim her ikisinin de gölgeli gözleriyle beni yiyip bitirişinin nabzının attığı her anı hissediyor.

Birbirlerini mi sikecekler... ve beni? Amım heyecandan taklalar atmaya başladı. Zihnim ise bu maskeli yabancıların koridorun hemen aşağısındaki mezbahada muhtemelen insanların bağırsaklarını deştiklerini haykırmakla meşgul.

Bakır Maske o bıçakla benim hoşuma gitmeyecek kadar yetenekli. Bıçağı tutuş şekli, sanki o şey kendi vücudunun bir uzantısıymış gibi, on bin saatini başkalarını doğrama sanatını mükemmelleştirmek için harcamış birine benziyor.

Bıçağı yanağını kaplayan kafatasının kemik beyazına vuruyor. Sanki vücudumun hangi kısmının ölümcül keskinlikteki bir dilimin altında kalacağına karar veriyormuş gibi. Sonra hareket etmeye başlıyor ve sadece birkaç kararlı adımla aramızdaki mesafeyi kapatıyor.

Hızla geri çekiliyorum, içgüdülerim ve kendimi korumam bir kez daha devreye giriyor, ama sırtımdaki uzun kanepenin taşınmaz ağırlığı daha ileri gitmemi engelliyor.

Kalbim ağzıma doğru tırmanırken bıçağı göz açıp kapayıncaya kadar çenemin altında.

Soğuk metal.

Öldürmek için dövülmüş çelik.

Boynumun tam karşısına oturuyor ve hareket etmeye, nefes almaya, hatta göz kırpmaya bile cesaret edemiyorum. Bana bakan bu adam ham güç ve anonimlik. Boğazımı kesebilirdi ve kimsenin haberi bile olmazdı.

Bu noktada, sanırım artık titremeyecek kadar bunalmış durumdayım.

"Acaba amcığı iyi bir sikiş için yanıp tutuşuyor mudur?" Bakır Maske ve parlak ela gözleri o kadar yakın ki gömleğindeki taze narenciye kokusunu alabiliyorum. Odun dumanı da var ama o mu yoksa arkamdaki açık şömine mi bilmiyorum. "Bahse girerim klitorisin pembeleşmiş ve bizim için çığlık atana kadar tokatlanmak için yalvarıyordur, küçük çiçek."

Ağzından çıkan iğrenç kelimeler alaycı. *Vahşi*. Vücudum bu iki pislik tarafından kullanılmaya nasıl bu kadar razı olabiliyor?

"Kurallar." Neredeyse inleyeceğim kadar yakın olan o alaycı ses odayı kesiyor. "Tek kelime etmezsen... sana ne istersek yaparız... ve buradan nefes alarak çıkma hakkını kazanabilirsin."

Hay sikeyim. Bu boynumdaki nabzı vahşı bir hayvan gibi dörtnala attırmamalı, ama işte buradayız.

Sessiz mi kalayım? Bunu yapabilirim.

Düşünüyorum.

"Kurallar çiğneniyorsa ellerimin kirlenmesi umurumda değil." Bakır Maske bıçağı derime daha sert bastırıyor. O şeyle bu kadar ukala olmasaydı, şu anda kesilip açılmaktan korkardım.

Ama elleri sabit.

Bu yabancının karanlıkta tanımadığı kadınları kovalamadığı zamanlarda neler yapabileceğine dair bir ipucu daha. Ya da onları becerirken.

". Kıçını kaldır."

Bu kaba talimat karşısında nefesim kesildi. Nedendir bilinmez, gözlerim diğer adama kayıyor. Sanki müdahale edecekmiş gibi, ama tabii ki etmeyecek.

Bu odada olup biten her şeyi sessizce inceliyor olsa da, bu onun da oyunu. Hiç konuşur mu? Yoksa tüm bunlar bu ikilinin bu akşamki eğlencelerinin çılgınlığının bir parçası mı?

Belki de sadece güçlü, sessiz tipi oynuyordur.

İlerliyor. Uzun bacakları onu o kadar yaklaştırıyor ki, onunla göz hizamı koruyabilmek için geriye doğru eğilmek zorunda kalıyorum.

Taktığı kafatasındaki cafcıflı kan lekesi ateş ışığında parlıyor. Üzerindeki uğursuz sessizlik devam ederken, başını şu anda yaslandığım uzun kanepenin arkasına doğru eğmesini izliyorum.

Çekirdeğim sıkıştı. Emir açık, herhangi bir kelimeye gerek yok.

Eğil, .

Omurgamda uzun kanepenin sağlam sırtı var ve benden kendimi onun üzerine katlamamı mı istiyor?

Tanrım, bu çok aşağılayıcı.

Bana gerçekten istediklerini yapacaklar.

Aklımdan yine güvenli kelimemi kullanma düşüncesi geçiyor. Ama yine de, şu anda kontrol daha karanlık bir parçamda.

Bıçak boğazımdan çıktığında ve kafatası suretinin arkasından karanlık bir kıkırdama geldiğinde, bakır maskeli adamın dediğini yapıyorum.

Kanepenin arka tarafına doğru döndüğümde, adamın kendine özgü deri kayışlı saatini fark etmeden edemiyorum. Diğer adamın siyah gömleğinin altından bir bileklik görünüyor.

Aslında kimliklerini gizlemeye çalışmıyorlar.

Dövmeler ve maskelerindeki bireysel unsurlar arasında- pek de anonim değiller.

Ama bir şey artık benim için çok açık. Olmalarına gerek kalmayacak kadar güçlüler.

Göz ucuyla baktığımda uzun gölgeler, önünde kenetlediği ellerinin damarlarını belirginleştiriyor ve ağzım sulanıyor.

Midem kanepeye çarptığında duraksadım. Bundan sonra ne yapacağımdan biraz emin değildim. Ama bir şey yapmaya fırsatım olmuyor çünkü kürek kemiklerimin arasında nasırlı bir avuç var ve öne doğru itiliyorum. Birdenbire yüzüm derinin ağır erkeksi kokusuna gömülüyor ve ayak parmaklarım zemini zar zor sıyrıyor.

Baldır kaslarım ayaklarımı yerde tutabilmek için fazla mesai yapıyor. Ama ayak bileklerime kabaca tekme atıldığında işim daha da zorlaşıyor.

Beni açarak.

Eteğimi belimde bir yerde bırakarak.

Ay ışığı dilimin ucunda dans ediyor.

Sırılsıklam ıslak külotum tam teşhirde ve utanç yanaklarımı kızartıyor. Başımın altındaki minderin pürüzsüz yüzeyine sıkıca tutunuyorum. Belki bu beni birazdan gelecek olan bilinmezliğe karşı sabitleyebilir.

Hayatımda daha önce hiç böyle bir şey yapmadım ve sanırım bu pervasız oyunu oynamanın gerçek bedelinin ne olduğunu öğrenmek üzereyim.

Arkamda belli belirsiz bir hareket var ve ben bir yandan neler olduğunu - ne yaptıklarını- bilmek isterken bir yandan da gözlerimi sımsıkı kapatıp uçurumdan aşağıya kendimi çırılçıplak bırakmaya dalmak arasında kalıyorum.

Kıçıma inen sert bir şaplak beni sarsıyor. Yanaklarım ısınıyor ve bu berbat pozisyonda tamamen çaresizim. Az önce tenime vuranın bir el olmadığı gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Kesinlikle bir bıçağın düz kısmıydı.

Ateşin çıtırtısı ve patlaması, dayanılmaz sessizliği kesiyor. Keşke bir şey söyleseler, ama kanepenin arkasına eğilmiş açık kıçımın sessiz değerlendirmesi onların iğrenç oyununun bir parçası.

Beni burada savunmasız ve kıvranır halde asmak tam da istedikleri şey.

"Burada ne varmış böyle?" Bakır Maske'nin sesindeki belirgin alay tam arkamdan geliyor. Kendimi hazırlamak için bir an bile beklemeden, metalin soğuk öpücüğünün hassas derimin üzerinde kaydığını hissediyorum

külotumun köşebentinin yanında. Üst uyluğumun am dudaklarımla birleştiği yer.

İçimde bir ürperti dolaşıyor.

Kanımda saf adrenalin ve parlayan ışıklar var. Her şeyi görüyorlar.

Kesinlikle sıırıslıklam olduğunu bildiğim bir külot. Ten rengime göre inanılmaz görünen ipeksi şampanya rengi, ama aynı zamanda amımın üzerinde kocaman bir ıslak nokta olduğunu hayal edebildiğim şeyi gösterecek türden narin soluk bir kumaş.

Kör tarafını kullanıyor, bıçağın ucuna aç veriyor... ama elindeki kabzayı çevirmesi ve kan çekmeye başlaması sadece bir saniye sürecek. Nefes nefese kalmamın ve kıcımı onun için havaya kaldırarak ikiye katlanmamın getirdiği güç oyunundan zevk aldığına hiç şüphem yok.

"Lanet olası pis sürtük." Cezalandırıcı sözcükler, adamın alaycı sesiyle birlikte bir kez daha yüzüme çarpıyor. Adam kıcıma o kadar yakın duruyor ki, göz hizamda çömelmiş olmalı ve içim giderek artan bir his dalgasıyla kasılıyor. Tanrım, çok tahrik oldum, utandım ve dehşete düştüm; vücudum hangi yolun yukarı olduğunu bilmiyor.

Meme uçlarım sert elmaslar gibi, üstümün iç kısmına sürtünüyor, o da deri yastığa doğru itiliyor. Bu aşağılayıcı pozisyondaki sürtünme, beni yüksek sesle inlemeye daha da yaklaştırmaya yetiyor ama aynı zamanda vücudumu sarmaktan başka bir şey yapmaya yetmiyor.

Çekirdeğimdaki sızı çiçek açıyor, çiçek açıyor ve azgın bir neşeyle kendini duyuruyor.

Sonra, maskeli yabancım o ölümcül ucu dizimin arkasından yukarı, yukarı, yukarı, uyluklarımın iç kabarıklığı boyunca ilerletirken, tehdit edici, iğneleyici hissin cildim boyunca ilerlediğini hissediyorum. Bu kez, yeterince bastırarak, hareketlerinin ardından kabarık, kızarık izler kalacağını söyleyebilirim.

Karanlık, sinsi bir memnuniyet uğultusu, hareketlerinin hassasiyetiyle birleşiyor.

Şimdi çeliği kıcımın yanaklarında gezdiriyor, ucunu kumaşın dantelli kenarının hemen altından kaydırarak daha yukarı kaldırıyor, kumaşı amıma doğru sıkıyor ve aynı işlemleri diğer tarafta da tekrarlıyor.

Yine bıçağın ucunu batırıp uzun çizgiler çiziyor ve tenimi yakan izler bırakıyor. Her zaman var olan ve hiç konuşulmayan kan alma tehdidiyle birlikte, Copper Mask bir şey söylemesine gerek olmadığını biliyor. Hayal gücüm altüst oluyor, bedenimin kesilip açılarak yerde kanlar içinde bırakıldığı türlü türlü senaryolar üretiyorum.

"Şu yaptığı pislığe bak. Amından sular damlıyor... Eminim kesilip açılması için yalvarıyordur."

Gözlerimi daha da sıkıyorum.

"Söyleyecek bir şeyin yok mu?" Buradaki güç dengesizliği karşısında sesindeki çığ eğlence, yanaklarımı yalayan alevler gönderiyor.

Hayır, hiçbir şey söyleyemem. Ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Eğer tek bir kelime ya da ses çıkarırsam, beni şu anda olduğundan daha fazla cezalandırma ihtimalleri var.

Dudağımı ısıriyorum ve parmaklarımı deriye doğru büküyorum. "Ben de öyle düşünmüştüm," diyor.

Kalçalarımın diğer tarafından Kanlı Maske'nin ağırlığını kaydırma sesi geliyor ama botlarının yere sürtünmesinden başka bir şey değil.

"Yeterince içtim. Onu kesip açmak eğlenceli bir fikir gibi görünüyor." Oh, lanet olsun.

Refleks olarak ayaklarımı tekrar altıma almak için çabalamaya başlıyorum. Ama iki çift ağır bot bacaklarımı açık tutuyor.

Bakır Maske kara bir kahkaha . "Oh, hayır, yapamazsın, aşkım."

Ve sonra onu hissediyorum. Bıçağının pürüzsüz, soğuk ucu külotumun sırlıklam ıslak köşebentinin altından kayıyor. Tüm vücudum titriyor ve ne kadar çaresiz ve tamamen sikilmiş olduğumu anlıyorum. Silahı çeviriyor ve dudaklarımdan kaçan çığlığı durduramıyorum. Daha fazla tepki vermem için zaman yok çünkü en mahrem yerime karşı doğal olmayan bir his var.

Aşırı ısınmış, narin tenime karşı soğuk metal.

Hassas kedi dudaklarıma çok sert ve yabancı bir şeyin baskısı.

Her şey yabancı, yanlıs ve sarsıcı geliyor. Şu anda beni kolayca sakatlayabilir; bu iğrenç.

Midemi bulandıran hınzır bir hassasiyetle bıçağı manipüle ediyor ve kumaşı doğruca kesiyor. Bir hava akımı tenime çarpmadan önce vücudumda anlık bir çekilme oluyor. Benim

sırılıklam giriş tamamen açıkta ve ikisi de sırılıklam olmuş her santimetremi görecekler.

Bıçağı etime bir kez daha sapladığında, kumaş tamamen sıyrılmağan önce kalçamın bir tarafına aynısını yapıyor ve bıçağı külotumu yere fırlatmak için kullanıyor.

İki maskeli adam çıplak amıma bakarken nefes nefese kaldım.

Bölüm 6

"Şu pis sürtüğe bak. İki yabancının onu becereceği düşüncesiyle sırılsıklam." Bakır Maske'nin sesi konuşurken arkamda bir yerlerde dolaşıyor. "Muhtemelen uykusunda becerilmekten, sırılsıklam ve ağırlı bir şekilde uyanmaktan, küçük siyah külot ve tişörtten başka bir şey giymemekten hoşlanıyordur."

Kollarım anında tüylerim diken diken oldu. Bu sözleri çok kaba ve amımın zonklamasına neden olmamalıydı... ama bundan daha fazlası... az önce geceleri nasıl uyuduğumu, genellikle yatarken giydiğim eşyaları da dahil olmak üzere tam olarak tarif etti.

Bu tesadüften başka bir şey olamaz. Değil mi? Bu olası katil ve seçkin bir gizli cemiyetin onaylı üyesi, benim sık sık uyuduğum kıyafetin *tam olarak* bu olduğunu nasıl bilebilir?

İçimde karşı koyamadığım bir ürperti, bir heyecan dolaşıyor. Ben uyurken vücudumla oynayan bu adamların hayallerine çok kolay kapılıyorum. Son birkaç aydır nasıl da sık sık ağırlı ve ıslak bir şekilde uyandım ve tüm suçu uykumda sık sık gördüğüm azgın rüyalara yükledim. Gölgelelerde karanlık adamlarla çevrili olduğum ve her birinin vücudumla oynamasına izin verdiğim rüyalar.

yemenin on yolu var ama beni ettiğini inkar edemem.

Tesadüfler ya da başka bir şey olup olmadıkları hakkındaki diğer düşünceler, Bakır Maske tekrar konuşmaya başladığında silinir.

"Ne sürtük bir çiçek." Yabancı beni azarladı. "Amın yalvarıyor. Baksana nasıl da sırılsıklam olmuşsun."

Sanki daha yakına kaymış gibi bir ses geliyor ve girişime doğru bir hava akımı hissediyorum.

Tanrım, bana böyle bakmaları hakkında ne hissettiğimi bilmiyorum. Ama bu kısa sürede endişelerimin en küçüğü haline geldi.

"Sanırım sürtüğün dizlerinin üzerinde ne kadar iyi durduğunu görmenin zamanı geldi."

Oh, Tanrım. Bana gerçekten dokunmayacaklar ya da içimde oluşan gerginliği azaltacak bir şey yapmayacaklar. Bu farkındalık göğsümü yakıyor, boynum tüm bu senaryonun ne kadar aşağılayıcı olduğu ile ısınıyor.

Ama damarlarımda hararetli turlar atan gerçekliği, yani vücudumun bu iki güçlü adamın bana davranış biçimine verdiği tepkiyi görmezden gelmek mümkün değil.

Görünüşe göre kukumun gereken çok şey var.

Tabii ki, bundan sonra olacıklarda nazik bir şey yok. Ne de olsa ben onların esiriyim. Güçlü bir el saçlarımı sımsıkı kavırıyor ve kuvvetli tutuş beni dikleştiriyor. Kafa derimde bir acı hissediyorum ama hemen ardından vücudum yere itilirken dizlerimin halıyla kabaca buluştuğu hissine kapılıyorum.

Yüzümü buruşturmamak için elimden geleni yapıyorum, bu kadar uzun süre baş aşağı kaldıktan ve şimdi de bu rahatsız pozisyona zorlandıktan sonra kafam allak bullak oldu. Kan başımdan akıyor ve kalbim sanki göğüs kafesine balyozla vurmaya çalışıyormuş gibi çarpıyor, beni sersemletiyor ve gözümü karartıyor.

"Seni yakalarsak bunun sonuçları olacağını söylemiştim."

Hâlâ saçlarımda dolanan parmaklar başımı geriye doğru eğmeye zorluyor ve gözlerim, kanlı görünen kafatası suratının arkasından bana bakan gölgeli irislerle buluşuyor. Konuşan o değil, yine de bana önlerinde diz çökmemi emrediyor.

İri gövdesi üzerimde beliriyor ve ağır bir yudum alıyorum. Pantolonunun içindeki sert sikinin dış hatlarını seçebileceğim kadar yakınımda... ve lanet olsun, göz hizasındaki kaçınılmaz kanıtlara göre, son derece iyi donatılmış.

Başını hafifçe yana eğmesi bedenimin erimesine neden oluyor. Ateş ışığının parıltılı bir yansıması var, başparmağında daha önce fark etmediğim gümüş bir yüzük var ve aniden, o parmakların bana dokunurken ne kadar iyi hissettirebileceğini bilmek istiyorum.

Bu düşüncenin beynimde alev almasına izin verdiğim için bile inanılmaz derecede berbat durumdayım, ama dikkat çekmek için çığlık atıyor.

Onu tatmak istiyorum.

İkisinin de tadına bakmak istiyorum.

Ama onların merhametine kalmış durumdayım ve bu oyun onların kurallarına göre oynanıyor.

Tek bildiğim, bana hiç dokunmayacakları.

Ama olsun, umarım böyle bir şey olmaz.

"Onu sakinle boğ. Boğazına girdiğinde sürtüğün gözyaşlarını görmek istiyorum."

O güçlü parmaklar yavaşça pantolonunu çözmeye başladığında kemer tokasının şingirtisi duyuluyor. Bu benim klitorisim için bir çağrı kartı da olabilir çünkü uyluklarımın arasındaki bağlantı kendi kalp atışını geliştiriyor, ihtiyaçla coşkuyla titreşiyor.

Sikini serbest bırakıyor ve sikinin etrafına sarılmış güçlü elinin görüntüsüyle hipnotize olurken alt dudağımı ısırmaktan kendimi alamıyorum. O yaklaştıkça, uzunluğu boyunca yaptığı vuruşlar kalın damarları ve pre-cum ile parlayan şişmiş bir kafayı ortaya çıkarıyor.

Sadece o da değil, lanet olsun, piercingi var.

Birkaç parlak metal çubuk, aletin alt tarafını süslüyor ve beni kesinlikle dehşete düşürmesi gereken bir sıra oluşturuyor.

Onun yerine, amım beklentiyle uğulduyor.

Parmaklarım uzanmak için kaşınıyor, güçlü kalçalarına dokunmak için can atıyorum ama onlar bana hareket edebileceğimi söyleyene kadar burada, kıpırdamadan, lanet olası bir heykel gibi duruyorum. Beni daha fazla cezalandırmaları için onlara hiçbir sebep vermeyeceğim.

"Tanrım, şu anda çok ateşli görünüyorsun." Copper Mask'in sesi arkamdan geliyor ama sadece diğer adamla konuşuyor. Dikkati, önümdeki yabancının hareketlerine sabitlenmiş, uzunluğunu yumrukluyor. Saçımı mengene gibi tutan adam.

Arkamda dururken, ikimiz de sergilenen muhteşem horozun görüntüsünü alırken, içinden geçen zevk iniltisini duymaktan çok hissediyorum.

Başımın üzerinden diğer adamla konuşurken sesinde bir boğukluk var ve bu içimde tamamen uygunsuz bir şey yapıyor. Buradayken ıslandığımı hissedebiliyorum ve onun sikini ve piercinglerini ağızma aldıktan sonra sıırıslıklam olacağıma hiç yok.

Korkmuş ve azgın. Rita bu gecenin nasıl geçeceğini *çok* iyi biliyordu. "Aç kapıyı aşkım, yoksa seni zorlayacak."

Bu emir üzerine, onun emrini yerine getirmek için ne kadar hızlı koştuğumdan utanmak için kendime bir saniye bile vermiyorum. Dilimi çıkarmış, kan lekeli, ürkütücü, vahşi maskeye bakarken, onun mükemmel itaatkâr yaratığımı.

Ağzıma girmeden önce beni hazırlıksız yakalayan bir şey yapıyor. İki kalın parmağını kullanarak ağzımın ıslaklığını keşfetmek için içeri sokuyor. Koyu renk gözlerini bana diyor - havada asılı duran ve aynı anda dilime bastırarak vurguladığı açık bir emir.

Bana hem onu hem de piercinglerini alacak kadar geniş açmam gerektiğine dair sessiz bir talimat veriyor.

Uzuvlarımda sessiz bir ürperti dolaşıyor.

"Ne umutsuz bir fahişe." Arkamdan daha fazla pislik geliyor.

Kanlı Maske daha sert, daha derin bastırıyor ve öğürmeme neden oluyor. Yine de, tamamen hoşnutsuz bir havayla beni inceliyor.

Sana ne yapacağımı görüyor musun?

Sessizliği her şeyi anlatıyor.

Mesajının yüksek sesle ve net bir şekilde iletildiğinden memnun görünüyor, parmakları çenemden aşağı damlayan bir tükürük izi bırakarak çekiliyor. Sonra, aynı el başımı buluyor.

Şimdi ıslak parmaklarını içeri sokan, saçlarımı kabaca kavrayan adam beni rahatlatmıyor. Sadece ayırık dudaklarımın arasından itiyor ve ağzımı güçlü bir kayışla dolduruyor. Adamın ağırlığına ve büyüklüğüne alışmaya çalışırken neredeyse hemen öğürüyorum, o metal çubukları dışımı kaybetmeden nasıl tutacağımı anlamaya çalışıyorum, bu da gözlerimin kenarında yaşların toplanmasına neden oluyor.

Dilimin üzerinde kayarak, içime doğru bir ürperti gönderen bir iz sürüklüyorlar. Tadı misk gibi ve duyularımı dolduruyor, o kadar ki, çenemin ve dudaklarımın gevşemek ve onun büyüklüğüne uyum sağlamak için nasıl çalıştığını izleyen başka birinin *orada* olduğunu unutmak cazip geliyor.

Tanrım, bu tür piercingleri olan birine hiç üflememiştim, hepsi taban boyunca sıralanmış birkaç sıra ve içimdeki bir şeyin kilidini açıyor. Onlar bu deneyime bir yoğunluk kattıkça, metalin dilime her sürtünüşünde içimdeki bobini daha sıkı ve daha sıkı sardıkça vücudum canlanıyor.

Başka bir zamanda, bu olayların başka bir versiyonunda, sadece onları keşfetmek istiyorum. Dişlerinizin arasından hafifçe çekerseniz hassaslaşıyorlar mı?

Meme ucu nasıl hissettirir? Bir dilin her birinin arasındaki hassas deri parçalarının etrafında dönmesi hoşuna gider mi?

Zihnim dolaşmaya çalışıyor ama o biliyor.

O biliyor ve beni şimdi ve burada *ona* hizmet etmeye sürüklüyor.

Diğer eli saçlarıma gömülüyor, şimdi beni gerçekten ve gerçekten zevki için sabit tutuyor, kalçalarını pompalıyor ve ağzımı acımasızca sikmeye başlıyor. Yüzünü örten maske elbette hiçbir şey ele vermiyor ama gözlerindeki karanlık, yüz hatlarında neredeyse kesinlikle dişlerini sıkmış bir ifade olduğunu söylüyor. Tek kelime etmiyor. Sadece alıyor ve alıyor.

Beni kullanma şekli kıvılcımların kanımda çığınca ve özgürce uçuşmasına neden oluyor. Tuzlu tadı, sikişinin ipeksi hissi, piercinglerinin dilimin üzerinde ağır ağır sürüklenen yuvarlak armatürleri o kadar erotik ki, hemen zevk dalgaları tarafından çekiliyorum.

Ben salya ve gözyaşından bir karmaşa haline gelirken, bir avucu aşağı kayarak boynumu sıkıca tutana kadar boğazımın arkasına tekrar tekrar vuruyor. Şimdi, her seferinde çenemin altına masaj yapıyor, sanki sikişinin ne kadar derine gidebileceğini onaylıyor ya da yargılıyor gibi. Sonra dilimin üzerinde zonkladığını hissediyorum ve sanki iki adam tamamen iç içe geçmiş gibi, bakır maskeli adam ağzımı dolduran adamın hissettiklerini yankılayan vahşi bir ses çıkarıyor.

Onun acımasız sikişine o kadar kaptırmışım ki beynim bundan sonra olacıklara yetişemiyor. Arkamdan, kulaklarımda çarpan kalp atışlarından duyamadığım bir şey homurdanıyor ve her şey çok hızlı gerçekleşiyor. Ağzıma sahip olan adam çekiliyor ve diğeri üstümü aşağı çekmek için uzanıyor.

Kanlı Maske sikini yumrukluyor, o gümüş halterlerin üzerinde kayıyor. Açıkta kalan göğüslerimin üzerine boşalmadan önce sert bir vuruş yapıyor.

Nefes nefeseyken ve kendimi yeniden yönlendirmeye çalışırken ağzım açık kaldı. Kalçalarımın arasında dayanılmaz bir ağrı ve sert meme uçlarımla üzerinde yapışkan bir dölle, bu adamlar tarafından birkaç dakika içinde ters yüz edildim.

"Şimdi sikilirken gerçekte olduğun fahişe gibi görünebilirsin." Bakır Maske az önce olanlardan pek etkilenmiş görünmüyor.

Ama aklım onun sözlerinde kalıyor.

Sikilirken.

Oh, Tanrım. Oh, kahretsin. Bu gerçekten oluyor.

"*Mmm*, dölün memelerinden damlarken iyi görünüyor." Bakır Maske dövmeli avucunu çenemin altına yerleştirdi ve beni geriye doğru sürükleyerek

Başım onun tutuşu altında eğiliyor. Sırtım eğiliyor ve bu hareket sadece göğüslerimi yukarı kaldırmaya yarıyor, ne kadar pis göründüğümü ve istemsizce inlediğimden inanılmaz derecede tahrik olduğumu ortaya çıkarıyor.

Gülüyor. Tabii ki gülüyor.

Meme uçlarım yalvarıyor, dokunulmak için yalvarıyor.

Şimdiye kadar gerçekten bilmem gerekse de, bu yabancılar ne istediğimi umursama işinde değiller. Sorma ihtimalleri de yok. Bu onların berbat bir oyunu ve ben de burada kendi rızamla bir rolü oynuyorum. Beynimin çarpık bir parçasının, onların oyuncağından başka bir şey değilmişim gibi kullanılmaktan zevk alması tamamen bana bağlı.

Hâlâ sikini yumruklayan ve yavaşça okşayan önümdeki adam, devasa şöminenin önüne bakan kanepenin ön tarafına doğru başını sallıyor.

Onu şuraya koy.

Belli ki hala sert, vücudumu sıkıyor, bu adam az önce etimi spermiyle işaretledi ve görünüşe göre daha fazlası için hazır.

Çenemi bıraktığımda, Bakır Maske'nin sıcak dokunuşu beni yerden kaldırmak için üst kolumu sarıyor. Bacaklarım lastik gibi ve gömleğinin altında topladığı o delicesine güçlü kaslar için memnunum çünkü şu anda yardım almadan ayakta durabileceğimi sanmıyorum.

İkisi birlikte beni kanepenin ön tarafına doğru götürdüler. Beni döndürüyorlar ve vücudumu manipüle ediyorlar, böylece bir şekilde sırtüstü yatmış, deri minderlerin üzerine uzanmış oluyorum. Başım ön taraftan sarkıyor ve ayaklarım çapraz bir şekilde kolçağın üzerine uzanıyor.

Vücudumu nasıl manipüle ettiklerinin ahlaksızlığını eklemek için, eteğim hala belimin etrafında toplanmış, amımı açığa çıkarıyor ve cum kaplı göğüslerim çıplak kalıyor.

Garip ve kaba ve sanırım bunun amacı da tam olarak bu.

Baş aşağı durduğum yerden, Bakır Maske'nin derin bir gölge gibi önümde belirişini izliyorum. Kafatası maskesinin içi boş görüntüsü, arkasında dans eden alevlerle daha da ürkütücü bir hal alıyor.

Şu anda şeytanın ta kendisi gibi görünüyor.

Beni inceliyor. Dövmeli parmakları pantolonunu indirip külotunu kalın, kalkık sikini ortaya çıkaracak kadar aşağı iterken vücudumun her santimini inceliyor. Ela gözleri yumuşak etlerimin ve bu kadar kolay vazgeçmemem gereken parçalarımın üzerinde dans ediyor. Yine de buradayım. İki yabancınn önüne isteyerek serildim.

Bir sonraki adımın ne olacağını bildiğim için endişeyle dudaklarımı yalıyorum.

"Bahse girerim o lanet olası silahı ona doğrulttuğuna göre, gırtlığı beni almak için güzel ve gevşektir." Geniş kafası hafifçe ayrılmış ağzımı taçlandırıyor. Yavaş ve ölçülü bir girişle boğazımın arkasına kadar ilerliyor.

Bu baş aşağı açıdan, diğer yabancımın yapabildiğinden çok daha derine inebiliyor ve alçak bir zevk sesi çıkarıyor. Tadı diğer adamdan biraz farklı, temiz ve erkeksi ve bu onu gidebildiği kadar geriye davet ederken göğsümün derinliklerinde bir yerden bir inilti çıkarıyor. Onu nispeten kolaylıkla derinlere alabiliyorum ve ucunun etrafında yutabiliyorum, bu da onun hissi kovalamak için itmesine neden oluyor.

Vay anasını, bu vücudumda elektriksel bir etki yaratıyor. Parmaklarım, zonklayan klitorisimden sadece birkaç santim uzakta duran eteğimin sıkışmış malzemesini kavırıyor ve kazıyor ve kendime dokunmak istiyorum. Yani. Lanet olsun. Çok kötü.

Gözyaşları hala yüzümü ıslatıyor ve kuruyan döl kalıntıları sıkı meme uçlarımda soğuk hissettiriyor.

Sahip *olunan* ve tamamen sahip olunan bir kadın gibi horoz emerken nabzım kulaklarımda kükrüyor.

Lanet olsun. Zihnimin derinliklerinde bir yerde bir anahtar dönüyor. Bundan keyif alıyorum ve bu bilgiden ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum.

Bakır Maske ağzımı defalarca sikiyor, üzerimde hiç rahat durmuyor, bir eliyle ağırlığını sabitlemek için kanepenin arkasına dayanıyor. Aklımda sürtünmeye, serbest kalmaya, herhangi bir şeye duyduğum çaresiz ihtiyaçtan başka bir şey yok... klitorisime çarpan bir rüzgâr şüphesiz beni boşaltabilir.

İşte o zaman kalçalarımın arasındaki sert bir dokunuş bana bu yasak anın sadece ikimize ait olmadığını hatırlatıyor.

Bacaklarımın kolçağın üzerine döküldükleri yerden ayrıldığını hissediyorum ama kalın sikin boğazımın derinliklerine doğru mükemmel bir şekilde kaydığı hissine kendimi fazla kaptırmışım. Çok geçmeden, tam da bağımlılık yaratan bir ritim bulmuşken, yerini değiştiriyor, çekiliyor ve bir zevk sesi çıkarıyor.

"Onu ters çevir. O beni boğazına kadar alırken, senin de ona vurmanı izlemek istiyorum."

Kutsal olmayan her şeyin tatlı anası. Kukum hevesli bir bekleyişle kasılıyor.

Çabucak harekete geçtiler ve beni hiç de iyi hissettirmeyen bir sertlikle yerime oturtular. Şimdi kanepenin kol dayanağının üzerinde öne doğru eğildim, ön kollarımın üzerinde duruyorum ve hiçbir şey yok

O delinmiş sikin küt başının ıslaklığının içinden kaydığını hissettiğimde yaşayacağım mutlak duygu yoğunluğuna beni hazırlayabilecek hiçbir şey yoktu.

"Tanrım. Sikeyim. Küçük bir fahişe, derinin üzerine damlıyor. O gümüş parmaklıkları bir kez gördün mü bacaklarını senin için açıyor." Ağzımı tekrar kullanmak için bekleyen önümdeki ses, kendini okşarken çakıl taşları ve seksle dolu.

Üzerine salyalarını akıttığım için elinin ne kadar kaygan olduğunu görmek... işte bu beni inlememek için zor tutuyor.

Bu sırada, sihirli bir aleti olan sessiz yabancı, girişime çentik atıyor.

İleriye doğru itmesi, kayganlığıma bastırması, sikinın başı içime girene kadar sadece bir saniye sürüyor. Amımın duvarları çoktan çırpınmaya ve kenetlenmeye başlamıştı, sadece derinlere girmesi için çaresizdi. İçimi doldurması ve bir sıra halinde dizilmiş piercinglerin iç duvarımda nasıl bir his yaratacağını hissetmeme izin vermesi için.

İçimde patlamak üzere olan bu gerilimi azaltacak herhangi bir şey.

Sızlanmalarım -kendi kulaklarıma bile acıklı gelen sesler- yoğun ve hızlı bir şekilde geliyor. *Konuşmama* kuralını çiğnemeye niyetim yok ama artık kendimi tutamıyorum. Beynimin içinde bir arı sürüsü *lütfe, lütfe, lütfe diye durmak* bilmeyen bir gök gürültüsü çıkarıyor ve kalçalarımla ona doğru sallanıyorum.

şu anda, beni resmettikleri çaresiz, ahlaksız fahişenin her santimiyim. Bu gecenin nasıl gelişeceğine dair hiçbir fikrim olmasa bile buna razı olan pervasız bir aptalım.

Bu adamlar beni istedikleri gibi kullanabilirler ve ben de muhtemelen onlara el yazısıyla yazılmış bir *teşekkür* notu ve yastıklarının üzerine bir çikolata bıraktım.

Vücudumla oynamayı bu kadar iyi bilmeleri şehvetle dolmuş beynime hiç mantıklı gelmiyor. Fantezilerimin her birini nasıl canlandırıyor gibi görünüyorlar. Ya da belki de bunu hep istemiş ama bunun benimle üst çekmecemdeki vibratör zulam arasında kalması gerektiğini düşünmüş olmamdır.

şimdi, o rüyaları canlı, teknik renkli, kıvranan bir zevkle yaşıyorum.

Bölüm 7

Kan sıçramış bir kafatası maskesi takan ve hâlâ tamamen giyinik olan esirimi içime sokuyor. İkisinin de boğazımı arka arkaya kullanıp bana eziyet etmelerinden sonra, kaygan ve sırlıklam bir haldeyim ve kalçalarının keskin darbeleriyle içime girmesine izin veriyorum. Vücudum bu pahalı deri koltuğun kol dayanağına eğilmiş olsa da, her pompanın gücü beni ileri doğru itiyor.

Hızını artırmaya başladığında onun altında çaresizdim. Onların siklerini yaladıktan ve o kadar uzun süre sarıldıktan sonra amım o kadar müstehcen bir şekilde ıslak ki, ateşin çıtırtısından duyabildiğim tek şey kayganlığımın sesi.

Zaten zevkten ve kendimi içinde bulduğum bunalıcı durumdan bu kadar delirmemiş olsaydım, utanabilirdim. Bunun yerine, sızlanma sesleri çıkarmakla ve dudağımı öyle sert ısırarak ki

Her an kan gelebilir.

Vücudum kızışmış bir kedi gibi, kalçalarının kıcıma vurduğu acımasız sarsıntıların altında eğiliyor ve miyavlıyor. Piercinglerinin çıkıntılı kenarları tanıdık gelmiyor ama yine de hayal edebileceğimden çok daha iyi hissettiriyorlar.

Beni dolduruyor ve geriyor, her içeri ve dışarı kayma, sürüklenme hissini daha yüksek bir odağa getiriyor. Tanrım, bu adam sikinde metal çubuklar olmasa bile delicesine iyi hissettirirdi.

Bu adam ne yaptığını çok iyi biliyor.

Vücudum üzerindeki etkisinin her şeyi tükettiğini düşündüysem, işte o zaman daha fazla yanılamazdım. Önümdeki minder ağır bir yükün altında eziliyor ve Copper Mask tam orada, önümde diz çöküyor, ama şimdi gömleksiz. Günahkâr bir V kası ağzımı tam olarak nereye gideceğime yönlendiriyor ve bu sefer bir şey söylemesine gerek yok.

Boynumu eğiyorum ve dilimi çıkarıyorum. Keyfini çıkarması için saygılı deliği.

Kendinden memnun bir ses çıkararak sikini yumrukluyor. Pozisyonunu ayarlarken başını bir yana eğiyor ve yüz hatlarını süsleyen o soluk kafatası suratıyla bana bakıyor. Tanrım, vücudunun görünüşüne bakılırsa, arkasına saklanacağı maske olmadan nasıl görünebileceğini ancak hayal edebiliyorum.

Vücuduna bakmak günah olsa da, gövdesini kaplayan yara izlerini de fark ediyorum. Bir bıçağın açtığı yaralara benzeyen soluk şeritler. Belki de kurşun yarası, kim bilir. Sırları var ya da belki de bunlar bir zaferin gururlu izleridir.

Vücuduna yeterince dağılmış durumda ve bu onun *yaşam tarzının* kalıcı bir tehlikesi olabilir gibi görünüyor.

Gerçi gizli toplulukları ya da bu maskeli adamların gölgelerde gizlenmedikleri zamanlarda gerçekte ne yaptıklarını düşünmeye başlamam için zaman yok. Ağzımda muhteşem bir alet var ve arkamdan tecavüze uğruyorum.

Zihnim onların sıcaklığı ve katıksız hâkimiyetiyle dolup taşıyor. Sanki biri gırtlığımı sikerken, diğeri kalçalarımı sıkıca kavrayıp defalarca içime girerken aralarında konuşulmayan bir dil varmış gibi.

Bu onların zevk peşinde koşmaları ve beni kullanmalarıyla ilgili ve bedenim içten dışa yanıyor. Saf, katıksız, ahlaksız zevk damarlarımda kan yerine gürliyor. Ulaşamayacağım bir yerde duran orgazmımın kıyısında parmak uçlarımda sallanıyorum.

Kalçalarını kıcıma her vuruşunda, amım nabız gibi atmaya ve büyük sikinin etrafında sıkışmaya başlıyor ve inanmamı istediği kadar etkilenmediğini biliyorum çünkü güçlü parmakları daha sıkı batıyor. Eteğimin kıvrımlı kumaşının altından kalçalarımı zedeliyor.

Artık kontrol edemiyorum. Copper Mask'in sikinin uzunluğunun etrafında yüksek sesle inliyor, dilimi onun alt tarafına doğru çalıştırıyorum, özensiz ve çaresizim, dikkatle burnumdan nefes almaya odaklanmış durumdayım. Bana karşı daha yumuşak davranmıyor; aslında, diğer adamın beni becerdiğini görmek onu çılgına çeviriyor olmalı çünkü şimdi daha yüksek sesle küfrediyor ve inliyor.

O piercinglerin çıkıntıları içerideki sihirli bir noktaya defalarca çarptı. Vay anasını.

anasını.

Ben de geliyorum.

Orgazmım kaçak bir tren gibi içimde patlıyor.

Ağzımın kenarlarından tükürükler akıyor, gözlerim yaşlarla doluyor ve amım beni acımasızca döven sikin etrafında dalga dalga sıkılıyor. Tüm o metal, kanalıma o kadar mükemmel sürtünüyor ki, gözlerimin kafamın içinde yuvarlanmasına neden oluyor.

Vücuduma doğru düzgün geri gelemeden, hızının kesildiğini hissediyorum. Odadaki sessizliği, pis sevişme seslerinin üzerine hınzırca karanlık bir gürültü dolduruyor.

"Lanet olsun. Bırak da daracık amına gireyim. Başka bir sıra için bekleyebilir ve ben onu becerirken izlemenin tadını çıkarabilirsin." Günahkâr ses üstümden geliyor.

Bir an için tüm bunların daha sonra nereye gidebileceğine dair kendi fantezimi yaratıp yaratmadığımdan emin değilim. Ancak, bu iki adam içimden çekiliyor, daha önce ağzımı dolduran adam kaslı göğsünün derinliklerinde bir yerden karanlık, hırıltılı bir ses çıkarıyor. İşte o ses bana her şeyi anlatıyor. Bu benim hayal gücüm değildi; kötü bir hayalin içinde kaybolmamıştım.

Hayır, bu gerçek ve oluyor ve bacaklarım tavana doğru sürüklenirken aynı anda acımasız bir hassasiyetle sırtüstü çevriliyorum. Bakır Maske beni geriye doğru yatırarak pozisyonumu yeniden ayarlamamı engelliyor. Nabzımın attığı anda başımın arkası kanepenin minderlerine çarpıyor ve her iki ayak bileğim de güçlü bir el tarafından tutulup omzuna bastırılıyor. Bacaklarımı sıkıca birbirine bağlı tutuyor ve içime girdiğinde hissettirdiği yoğunluk ciğerlerimdeki tüm havayı emmeye yetiyor.

Altında kıvranırken ellerim deri minderlere çarpıyor.

Beni bu pozisyonda kapana kısırmış ve merhametine bırakmış olsa da, o kadar ıslak ve kayganım ki, siki kolaylıkla içeri süzülüyor.

"Tanrım." Şişmiş uzunluğu beni doldururken boğuluyor. Ayak bileklerimi nasıl kilitlediğini görünce her şey çok daha sıkı hale geldi, amımın içinde dibe vururken neredeyse boğazımın arkasına çarptığını hissedebiliyorum. "Amın sikimi yumruk gibi kavıyor. Pis çiçek."

Bir kez daha içimde hızla yükselen zevkin içinde kendimi kaybetmekten başka yapacak bir şey yok. Bu çok iyi, çok iyi, onun uzunluğunun etrafında böyle sıkıca kenetlenmiş olmak.

Sıradan seksten bir daha nasıl zevk alabilirim ki? Artık bunun nasıl bir his olduğunu bildiğime göre?

Boku yedim.

Belki de bir böbreğimi satıp gelecek yıl için kendime bir bilet almaya çalışırım.

Ama sonra, sikinin bir sonraki derin birlikte içimi acıtan bir farkındalık kaplıyor. Geri dönmek ve bunu *herhangi biriyle* yapmak istemiyorum. Onları tekrar bulmak ve bu geceyi yeniden yaşamak istiyorum.

Beni bu odaya kilitlediklerinden beri geçen zaman zarfında, bir şekilde bu maskeli yabancılara, bir mafya aşk romanında kaçırılan ve kendisini kaçırana aşık olan kızlardan birinin tüm coşkusuyla bağlandım.

Stockholm sendromu aradı ve kukusunu geri istiyor.

Bu açıyla acımasızca içime girmesi tamamen onun kontrolüyle ilgili. Klitorisime ya da yalvaran meme uçlarıma dokunmak için hiçbir girişimde bulunmuyor, her iki parçam da dikkat için haykırıyor olsa bile. İstismara uğramış dudaklarımı ısırırken, iki elimi başımın üzerinde birleştiriyorum ve az önce eğildiğim uzun kanepenin karşı ucundaki kolçağa sertçe bastırıyorum. Amıma hükmeden maskeli adam beni daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde becerirken kendimi sabit tutmak için yapabildiğim tek şey bu.

Kalçalarını öne doğru her sallayışında dölle kaplı göğüslerim zıplıyor ve sonuna kadar çekip tekrar içeri öyle sert sokuyor ki yıldızları görüyorum. Öncekinden daha yavaş ama daha şehvetli hissettiriyor.

Her hamlesini ölçüyor ve kendi zevkini ortaya çıkarıyor. Bu süreçte beni kullanıyor.

Kanlı maskeli adamın bunu izlediğini bilmek, her hissi onun rahatsız edici bakışlarının mikroskobu altına koyarak daha da artırıyor.

Sonra hissettim. Parmakları diğer adamın sikinin içimde olduğu noktanın altına uzanıyor. Uzunluğunun etrafını sarıyor, kalçalarını öne doğru her vuruşunda onu okşuyor. Ona dokunma şekli Copper Mask'in derinden inlemesine neden oluyor.

"Onu becerirken beni izlemen hoşuna gitti, değil mi?" Copper Mask, klitorisimin zevkle zonklamasına neden o kadifemsi sesiyle soruyor. Sesindeki ukalalığı duyuyorum ve içimdeki uzunluğunun her kayışında parmaklarıma ve ayak parmaklarıma kadar hissediyorum. "Evet, seni izlediğimde hep boşalıyorsun. Eminim ben küçük fahişeyi becerirken o koca sikini içime sokmak için sabırsızlanıyorsundur."

Aman Tanrım. Lanet olsun.

Bu neredeyse tüm vücudumu çığlık çığlığa bir karmaşaya sürüklüyor, bu yüzden dişlerimi alt dudağıma gömüyorum ve çok yüksek sesle inlememeye çalışıyorum.

Aslında hiçbir işe yaramıyor.

Tanrısız, acınası sesler hala boğazımdan kaçmayı başarıyor.

Daha da kötüsü, ikisi de beni duyabiliyor.

Bana kazandırdığı tek şey, elini çektiğinde ve diğer adam çekildiğinde acı veren bir boşluğun etrafında sıkıldım da boğulmuş bir orgazm.

Dilimde binlerce küfür seçeneği dolaşıyor ve onlara gülle gibi hakaretler savurmak istiyorum. Ancak bir şekilde kendimi koruma güdüsü devreye giriyor ve onlara boğazımı kesmeleri için iyi bir sebep vermektense, o acı küfürleri yutuyorum.

Amım kenetleniyor, hiçbir şeyin etrafını sıkıyor. Klitorisim şişti ve kalçalarımın arası sıırılsıklam oldu.

Belirsiz bir şekilde oturma pozisyonuna sürükleniyorum ve serin, sert derinin tenime baskı hissi beni sarsıyor.

Şöminenin diğer tarafında duran uyumlu deri koltukta neye baktığımı anlamam şehvet delisi beynimin bir anını alıyor.

"Sanırım *sadece izlemekten* bıktı." Alaycı bir ses

Kul

ak. O mu?

. Oh, lanet olsun.

Birkaç kez göz kırptığımda, gördüğüm şeyin gerçekliği içime işliyor. Bedenim bir fırtına gibi, elektriklenmiş bir gerilimle çatırdıyor ve cızırdıyordu.

Şöminenin karşı tarafında, üçümüzün ahlaksızlık yaptığı yerin tam karşısında, büyük boy uyumlu bir koltuk oturuyor.

Boşluğu bir fatih gibi dolduran bir adam.

Biri tanıdık altın lekeli bir maske takıyor.

Gecenin en başında karşılaştığım adamla aynı adam.

Ne kadar zamandır o sandalyede oturmuş beni anlamsızca sikilirken izliyor? Boğazımın arkasında bir utanç yanması var, ardından *neredeyse* çıplak vücudumda yeni bir uyarılma dalgası dolaşıyor.

Şimdi onu tekrar gördüğümde, diğerlerine benzer şekilde giyindiğini fark ediyorum. Siyah savaş botları, oturduğu koltuğu bir taht gibi kaplarken genişçe açılıyor. İri eli kolçaklardan birini sarıyor ve parmakları yavaş bir ritimle deriye vuruyor. Diğer dirseğini arkasındaki mindere dayamış, bu da onu sanki buranın ve içindeki herkesin sahibiymiş gibi gösteriyor.

Yüce İsa. Bu insanlar kim?

Daha da kötüsü, onun burada olmasından dolayı amım da zevkten ağlıyor. Ancak zihnim o kadar emin değil. Bu adamın aurasında diğerlerinden çok daha soğuk bir şey var. Etrafındaki atmosferin havasını *tehlike* çığlıkları atacak şekilde emiyor... ve yine de bu fantezinin hayata geçmesiyle o kadar ileri gidiyorum ki, beynimin belirli bir bölümünde yanıp sönen tüm uyarı ışıklarından neşeyle uzaklaşıyorum.

Bu gece, mantıklı kaltağın varlığını rahatça unutuyoruz.

Bunun yerine, itaatkâr bir şekilde bir sonraki emrimi bekliyorum. Açıkta kalan amım ve çıplak göğüslerimle burada oturdukça vücudum ısınıyor, bir yandan da titreyen nefeslerimi düzenlemek için çok çalışıyorum.

Kalp atışlarımı kesinlikle duyabilirler çünkü kulaklarımın arasında sağır edici bir gürültü, bir arzu kakofonisi var.

"Devam et. Ne kadar iyi sürünebildiğini görsün, aşkım." İki sert el beni kanepeden iterek dizlerimin üzerine çökmeme neden oluyor. Dürüst olmak gerekirse, bu pozisyona inmek benim için gayet iyi çünkü bacaklarım şu anda tamamen jöle gibi ve beni odanın karşısına taşıyabileceklerinden emin değilim.

"Ona ne kadar pis bir sürtük olduğunu göster." Bir kez daha, Bakır Maske'nin alaycı sesi arkamda. Diğer adamın bunca zamandır neden tek kelime etmediğini bilmiyorum ama bu çılgınca deneyimde durup bir şey anlamaya çalışacak zamanım yok. Ben ellerim ve dizlerim üzerinde halının üzerinde ilerlemeye başlarken, o ikisi şüphesiz çıplak kığımın harika bir görüntüsünü alıyor.

"İki yarak tarafından gerildikten sonra ne kadar sırlıklam olduğunu göster ona."

Bu kaba kelimeler o şeyi yapıyor. Benimle bu şekilde konuşulmasının, damarlarımda yaşayan sürtük heyecan zapları gibi nabız atması ve şarkı söylemesi gerekmiyor. Tamamen kullanılmış, pis ve ilgi odağı olmanın, üç çift yabancının gözlerini üzerime çekmenin gizli heyecanını hissetmemem gerekiyor. Kendi gözlerimi ellerimin ve dizlerimin altındaki pelüş halıya dikmiş durumdayım çünkü bunun ne kadar aşağılayıcı bir şey olduğunu düşündükçe utancımdan yanıyorum.

Utanç mı? Yoksa heyecan mı?

Artık aradaki farkı söyleyemiyorum ve cevabımın ne olabileceğine dair gerçeği incelemeye cesaret edemiyorum.

Göğüslerim şişmiş, ellerimin her hareketinde ağır ağır sallanıyor, kızarmış tenim hâlâ kısmen kurumuş döl kalıntılarıyla kaplı. Makyajımın yüzüme bulaştığına şüphe yok ve dudaklarım morarmış hissediyorum.

Yine de, nasıl görüldüğüne rağmen, hiç bu kadar canlı ya da doğru hissetmemiştim.

Dişlerimi dilime bastırmak zorundayım çünkü belli ki artık burada bu aşağılayıcı pozisyonda olduğum için gerçek ortaya çıkıyor. Gerçekte nasıl hissettiğimi gizlemeye yönelik her türlü girişim, tıpkı halının avuç içlerime, dizlerime ve inciklerime sürtünmesi gibi kazınıp atılıyor.

Bu konuda istemediğim hiçbir şey yok.

Ben de sürünmeye devam ederek deri tahtında oturan kurukafa suratlı imparatora doğru ilerliyorum.

Ağır çizmelerinin hemen önündeki noktaya ulaştığımda, refleks olarak diz çökme pozisyonu alıyorum. Başımı eğik tutuyorum. Neden? Söyleyemiyorum. Bu adamın beklediği türden bir itaat gibi geliyor ve tek kelime etmesine gerek yok.

Ne düşündüğünü Tanrı bilir, ama henüz ona bakmaya cesaret edemiyorum. Bu adamla ilgili bir şey bende hemen onun emirlerini yerine getirme isteği uyandırıyor ve Rita'nın beni izlediğini söylediği o anı düşünmeden edemiyorum.

Bunca zamandır bunun bir parçası mıydı? Diğer iki adam eğlenirken ve benimle oynarken karanlıkta gizli mi kalıyordu?

Tüylerim diken diken oluyor ve o sessiz kaldıkça, tek yaptığı beni çılgına çevirmek oluyor. Yoğun enerjisi beni kıvrandırıyor, kalçalarımı birbirine bastırıyor, topuklu ayakkabılarımdan başka bir şey giymeden bu arazinin etrafında maraton koşmuşum gibi nefes nefese bırakıyor.

Lanet olsun, bu adamlar tek bir alaycı bakışla bedenime işkence edebilirler.

"Onun için eğil, küçük çiçek. Devam et ve kendini aç, böylece horozla doldurulmaktan ne kadar hoşlandığını görebilsin."

Aman Tanrım. Yanaklarım ve göğsüm alev alev yanıyor. Neden dediklerini yapmak zorunda hissettiğimin hiçbir anlamı yok, ama düzensiz bir nefes emiyorum, sonra ağırlığımı itaatkar bir şekilde değiştiriyorum. Kıçım şimdi altın lekeli maskeli adama bakacak şekilde dönüyorum.

Kendimi beceriksizce yeniden konumlandığımda, bakışlarım kanepede daha birkaç dakika önce bu odayı işgal eden diğer iki adamın arasına yayıldığım noktaya düşüyor ve nefesim ciğerlerimden fırlıyor.

Diğer iki maskeli yabancım, aşıkların yaptığı o tanıdık şekilde kanepede birlikte uzanıyorlar. İkisi de şu anda gömleksiz ve tüm o kasları, karın kaslarının gölgeli hatlarını ve dövmelemlerle kaplı kordonlu ön kolları görmek ağzımı sulandırıyor. Kanlı Maske'nin yüzünde bir eğim var.

karanlık gözleri benimkileri tutarken, diğ er adam gövdesine yaslanmış durumda. G   l  bacaklarını açmış, delicesine seksi bir görüntüye sahipler.

şimdi iri yarı adamı yarı çıplak gördüğümde, bir kolunun göğüs kafesi ve omzundan bileğ ine kadar uzanan mürekkeple kaplı olduğ nu görüyorum. Her nasılsa, yarı çıplakken daha da heybetli görünüyor.

Her biri diğ erinin sikini okşuyor.

Kalçalarımın arasında biriken taze ıslaklığ  şimdiden hissedebiliyorum.

"Sabrımızı sınamayın." Bakır kafatasının arkasından gelen çakıllı ses beni uyarıyor. "Kıçını kaldır ve kendini ona göster."

Bölüm 8

Aminınızı açık tutmak için arkanıza uzanırken ve kendinizi bir yabancı tarafından görsel incelemeye tabi tutarken, kendi yüzünüzü gönüllü olarak halıya bastırma hissi gibisi yoktur.

Yine de .

Üzerimdeki üç çift gözün yakıcı etkisini hissettiğimde vücudum canlanıyor. Kanepede oturan iki yabancıнын, ben onlara bu şovu yaparken birbirlerini okşadıklarını bilmek, inkar edemeyeceğim baş döndürücü bir telaş.

Arkamdaki güçlü adamın bunlar hakkında ne düşündüğünü bilmemek -şu anda ateş ışığında açıkta kalan, muhtaç göbeğimin her santimini en ön sıradan izleyen adam- sadece anın erotizmini artırıyor.

Duyabildiğim tek ses, yanağımın altındaki halı liflerine çarpan kendi nefes alışlarım ve açık ateşten gelen keskin patlamalarla noktalanın, birbirlerini becermek için hareket eden ellerin kaygan sesleri.

Burada bu şekilde ne kadar kaldığımı unutuyorum, sessizce onun denetimine boyun eğiyorum.

Bir yaş gibi geliyor. Omuzlarım halının pürüzlü dokusuna yaslanmış, parmaklarım kaygan etime yapışmış halde.

Tek kelime etmiyor.

Bunun neden midemi titrettiği ve amımı sıktığı şu an beni aşıyor. Tanrım, muhtemelen her kasıldığımı görebiliyor ve bu da onun için ne kadar gerçek, ne kadar tamamen açıldığının ahlaksızlığıyla doğrudan klitorisime bir cıvata gönderiyor. Bütün bu gece sanki zamanın ve mekânın dışına taşınmış gibiyim ve bir şeyleri anlamlandırmaya çalışmanın hiçbir anlamı yok.

Aynanın içinden yuvarlandım ve tereddüt etmeden 'beni ye' diyen pastayı seçtim.

"Küçük sürtüğün sadece iki yarakla tatmin olacağını sanmıyorum." Bakır Maske'den karanlık bir kıkırdama geliyor. "O açgözlü amcığı daha fazlasını istiyor."

Ağzında gevelediğı o şeyi yapıyor ve benim hakkımda bir nesneden başka bir şey değilmişim gibi konuşuyor.

Evet. Evet, biliyorum.

"Devam et o zaman. Sür onu, sürtük."

Oh, lanet olsun. Vücudumdaki her şey çiçek açıyor ve neredeyse titreyerek tekrar dik durmaya çalışıyorum. Yavaşça dönerek, vücudumu botlarıyla çevrili o etkileyici kalçaların arasında konumlandırarak şekilde hareket ediyorum.

Heykel gibi, sert, mermer bir varlık bana bakıyor.

Sırılsıklam olmuş amıma bakarken, en mahrem şişmiş her santimini görürken ne hissedeceğimi bilemiyorum. Daha da rahatsız edici olan, yüzünü göremiyor olmam ve oturduğu yerde kıpırdamamış gibi görünmesi.

Bu adam kim ki, az önce onun için çizdiğim sahneden bu kadar etkilenmeden kalabiliyor?

Ancak, gözlerim siyah pantolonunun altında gizlenmiş uyluk kaslarının hatlarını izlemek için yukarı doğru hareket ettiğinde, onun sertleştiğini görüyorum. Dilim kabarık dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırlıyor ve sikinin elimde nasıl hissettirdiğini bilmek için yanıp tutuşuyorum.

"Ne ? dışarı çıkar ve üzerine bin."

Ağır boyu kumaşın altında seçiriyor ve gözlerim nihayet saklı yüzüne daha uzun ve düzgün bir şekilde bakmak için yukarı fırlıyor. Dans eden alevlerin aydınlattığı maskenin çukur elmacık kemiklerini altın sıçramalar kaplıyor ve göz deliklerinin arkasından bakışlarıyla karşılaşıyorum.

Kalbimin göğsümde durması için yeterli.

Gecenin ve maskesinin gölgelerinin kararttığı yakıcı mavi gözler öylesine vahşice içime işliyor ki kim olduğumu ve bu ahlaksızlığın arasına nasıl düştüğümü unutma riskiyle karşı karşıyayım.

Bir an için bu adamın etkilenmediğini ya da burada olanlara kayıtsız kaldığını düşündüysem, tamamen yanılmışım. Bana sanki son yemeğiymişim gibi bakıyor ve beklenmedik kanca midemin derinliklerine batıyor. Onu ne kadar memnun etmek istediğime dair yenilenen farkındalığın saldırısı içimde canlı bir renk cümbüşüne dönüşüyor.

Kemerine uzanırken parmaklarım titriyor. Çırılçıplak ve titreyerek bir arenaya girip girmediğimi, dişli bir yırtıcının serbest olup olmadığını ya da bundan yara almadan çıkıp çıkmayacağımı bilmiyorum.

Ben onun sikini kurtarmaya çalışırken, odadaki üç adamın da dikkati benim hareketlerime odaklanmış durumda. Her nasılsa, dizlerimin üzerinde, çaresiz ve zaten en iğrenç şekilde işaretlenmiş olmama rağmen, burada hala zayıf bir güç ipliğine sahibim.

Bana onlar için performans sergileme fırsatı veriyorlar.

Kalbim ve zihnim şu anda bu farkındalık ışıltısı üzerinde bir çekişme içinde.

Belki de bunu tamamen kendi bencil sebepleri için yapıyorlar. Ya da...

Hayır, bu yabancıların bu konu hakkında tek bir şey bilmelerine imkan yok.

Beni, fantezilerimi ya da isteklerimi. Beynimin benimle ilgili ayrıntıları biliyor gibi görünmelerine takılıp kaldığı o yere geri dönüp duramam. Bu sadece şehvet dolu orgazm beynimin konuşması. Unutmam gereken bir imkansızlık.

Tereddütlü parmaklarımla fermuarını açıyorum ve külotunun bel bandını kancalıyorum. Tüm bunlar olurken onun onaylamayan, soğuk bakışları altında terliyorum. Sinirlerimi çabucak yutuyorum ve şimdi dikkatimin her zerresi, kumaşı aşağı doğru sürüklerken serbest kalan etkileyici uzunluğa çekiliyor.

Bu sefer bana talimat veren kaba sözler yok, sadece odayı dolduran dalgalanan gerilim var. İçgüdülerimi takip edip parmaklarımdaki sikinin kalın, kadifemsi hissini tartarken burun deliklerim alevleniyor ve dişlerim alt dudağımı yakalıyor.

Tanrım, bu adamın tapılmaya değer bir siki var.

Üçü de öyle. Bu gece büyük ikramiye bana çıktı ve ödemek zorunda kaldığım bedel, bu adamın beni doldurma hissini tadını çıkarmak üzere olduğum gerçeğiyle kıyaslandığında önemsiz görünüyor.

Altın Maske'nin sandalyesindeki pozisyonu - deri bir taht da olabilecek geniş koltuğu - değişmiyor, ama ereksiyonunun büyüklüğü, avucumda şişip kalınlaşması, kalın bir şekilde yutkunmamı sağlıyor, onu ağzıma almanın nasıl bir his olabileceğinin izini şimdiden hissediyorum, tıpkı diğerleri için yaptığım gibi.

Şimdi tam karşımda böyle durduğuna göre, ben de onun tadına bakmak istiyorum. Gerçi bunun için bana izin verilmedi ve bu oyunda bunu istemeye de hakkım yok. Bana sadece neyi, ne zaman ve nasıl yapacağımı söylüyorlar.

Bu karanlık odada, ateş ışığı çıplak tenimde dans ederken, onların emirlerini memnuniyetle yerine getirmeye devam edeceğim.

Arkadaşımı bulmakla ilgili tüm düşünceler çoktan aklımdan çıkmıştı.

Olmayı tercih edeceğim başka bir yer düşünemiyordum.

Buradan ayrıldıktan sonra ne olacağını da düşünmek istemiyorum.

Belki de buradan hiç ayrılmak istemiyordum.

Her ne kadar sabahın eninde sonunda geleceğini kabul etmeyi reddetsem de, burada yerde oturup bu adamın mükemmel sikine sonsuza kadar salya akıtamam, bu yüzden ayağa kalkmak için ağırlığımı değiştirmeye başladım. Bacaklarım kesinlikle hala titriyor, ama amım tekrar doldurulmak için ağrıyor.

Koltuğu dolduruşuna ve ölümcül maskesinin arkasından beni inceleyişine bakılırsa, bu adamın bana dokunmakla uğraşmama ihtimali çok yüksek. Yani, onun kucağına tırmanıp tüm işi benim yapmam gerekecek.

Bu da her şeyi inanılmaz derecede ateşli yapıyor.

Tam kucağına tırmanmak üzereyken bir hareket hissediyorum. Bir bıçak parıltısı gözlerimin önünde beliriyor ve bir saniye içinde boğazıma dayanıyor. Bakır Maske onaylamayan bir sesle tam kulağımın dibinde ve sert aleti belime saplanıyor.

"Oh, hayır, yapamazsın, aşkım. O değil. Bu bak." Oh, lanet olsun. Gerçekten de şov yapmamı istiyorlar. "Amının üçümüzü birden almak için ne kadar çaresiz olduğunu görebildiğimizden emin ol."

Tüm vücudum ayak parmaklarıma kadar kızarıyor.

Bıçak boğazımdan ayrılıyor, dövme eli içinde dönüyor ve belime doğru iniyor. Bir an için karnımdan kan akmaya başlayacak diye dehşete kapılıyorum - bir tür seks ayini kurbanı gibi gırtlığım deşilecek diye. Korkum boğazımın arkasına tırmanırken boğuk bir ses çıkıyor ve ardından kör kenarın baskısı karnımın alt kısmındaki şişliğe çarpıyor ve ardından güçlü bir çekiş geliyor. Hızlı, acımasız hareket kalçalarımın öne doğru sarsılmasına neden oluyor.

Vay anasını.

Kumaş yırtılıyor ve bu aldığım tek uyarı, bıçağı üstümü ve eteğimi kesmek için etkili ve hesaplı bir iş çıkarırken. Bu silahın beni giysilerimin son kalıntılarından bu kadar kolay kurtarması dehşet verici olmalı.

Pek çok şey olmalı... kesinlikle beni soluk soluğa bırakan ve tahrik eden bir şey *değil*.

"Sikinin üstüne çık." Bakır Maske o kadar yakın ki, maskesinin sert kabuğu kulağıma değiyor. Beni bırakmadan önce bıçağının ucunu karnımın yumuşak kıvrımında gezdirmeyi ihmal etmiyor. Yukarı, yukarı, yukarı, metalin soğuk öpücüğü göğüslerimin kabarıklığı arasına yerleşene kadar, görünüşe göre boş zamanlarında bıçağı serbestçe gezdirmesine izin veriyor.

Ölümcül bir silahı ustalıkla kullanmak beni tahrik etmemeli, ama içimden kaçan inilti ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyor.

Bıçağın göğüs dekoltemin arasına yerleşmesi arzumu daha da artırıyor.

Sivriltilmiş ucuyla ağrıyan meme uçlarımdan birine fiske vuruyor ve ben de yanağımın içini ısırarak zorunda kalıyorum ki olduğum yerde parçalanıp hemen yalvarmaya başlamayayım.

Temas noktası bir an için sıcak ve parlak bir acı bırakıyor, ardından göğsümün kıvrımından aşağı doğru bir ıslaklık damlası izliyor. Aman Tanrım, beni gerçekten kesti.

Dövmeli ellerinden biri uzanıyor ve işaret parmağının bir hareketiyle yakut kırmızısı damlacığı topluyor ve kanımı görünce derin, karanlık bir ses çıkarıyor.

"Dikkatle dinlemenizi öneririm. Kanın tadı bizim gibi adamlar için çok caziptir."

Bu tehdit havada asılı dururken, talimatımı yerine getirmem için beni terk etti.

Şimdi, tamamen çıplakken kendimi garip bir şekilde Altın Maske'nin kucağına yerleştirme göreviyle karşı karşıyayım ve o benim için hâlâ bir gizem. Vücudunun neye benzediğini bilmek ama içimden bir ses bu adamın kendini daha fazla göstermekte acele etmeyeceğini söylüyor. Ne sesi, ne yüzü, ne de görünüşe bakılırsa vücudu.

Sakin bir nefes alarak kucağına tırmanmaya başlıyorum. Deri koltuk geniş ve ağırlığımı onun üzerinde konumlandırabilmem için yeterli alana sahip.

Bundan sonra olarlarda kesinlikle zarif ya da seksi bir şey yok.

Tüm bu hareket, kığım havadayken yanağımı halıya sokmak kadar garip hissettiriyor ve çiğ utanç midemde aşağı doğru kıvrılıyor. Gözlerim düşük kalıyor çünkü vücudumun her santimetresinin bu üç adam için sergilendiğinin acı verici bir şekilde farkındayım.

Önceleri, bir izleyicimiz olduğunu bilmiyordum. Diğer iki adamın kullandığı anın içinde kendimi kaybetmenin karmaşık bir yanı yoktu.

Vücudum. Şimdi mi? Şimdi, onların bakışlarının çıplak tenimi nasıl dağladığını yakından biliyorum.

Dizlerimin üzerine çökmeyi başardığımda, vücudumun her parçası gösteriyi yöneten duygu ve his isyanıyla yanıyor. Göbeğimi dürttüğünü hissediyorum, sikiinin kalın başı tam orada ve nefesim kesiliyor.

Çok ıslandım.

Bunu yapmak için bir elimi aşağı kaydırmam gerekiyor, kaygan am dudaklarıma sürtünürken yüzüm buruşuyor ve küçük kirli sırrımı açığa çıkarıyorum... delicesine tahrik olduğumu.

Parmaklarımın her arayış, araştırma hareketi vücudumla ilgili orada olduğunu bildiğim yaramaz, gizli bir ifşayı aydınlatıyor, ancak o parçama dokunmak ve kanıtı gerçekten hissetmek bunu canlı bir şekilde doğruluyor.

Aletini kavradığımda ilk kez gerçek bir tepki verdiğini hissediyorum. Onu elime aldığımda hafifçe sarsılıyor, ardından maskesinin arkasından bir tıslama geliyor.

O tekil, kesik ses kalbimi yerinden .

Ama buna odaklanamıyorum. Bu sert ve temkinli adamın sikine dokunduğumda çıkardığı sese odaklanamıyorum çünkü onu oraya yönlendirdiğimde sikiinin ucu kolayca girişime değıyor.

Bunca zamandır nefesimi tutuyordum.

Onu içime alma beklentisiyle amım şimdiden çılgınca çırpınıyor.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Bu açıyla hepsini içeri sığdırmamın imkanı yok. Geriye doğru kaymam gerekecek. Kendimi yeniden konumlandırmam gerekecek. Yapmam gereken...

Ben bir şey yapamadan o saldırıyor. Sert parmakları kalçalarımı kavırıyor ve Altın Maske içime girerken bedenimi aşağı itiyor. Boyu beni tam kabzama kadar dolduruyor ve dudaklarımdan yüksek sesli, pornografik bir inilti çıkıyor. Bu onların tüm kurallarına aykırı ama elimde değıl. Buradan canlı çıkmama izin vermeyecekleri anlamına gelse bile yapamam.

Hay . Bu üç adam beni sonsuza dek mahvedecek.

Göğüslerim onun itiş gücüyle zıplıyor. O kadar derin ki, etrafında kenetleniyorum, tüm gece boyunca beni acımasızca sıkıştırdıktan sonra boşalmanın eşiğine geliyorum.

Derin bir iniltiyle karışık kaygan bir ses dikkatimi çekiyor.

Kötü sözler söyleyen ve bakır maskeli adam diğer adamın bacaklarının arasında. Ben burada böyle iğrenç, açık bir pozisyonda diz çökmüşken, onlar kendi eğlencelerini yaşıyorlar. Maskesi kafasında geriye doğru itilmiş ama hâlâ arkası dışında hiçbir şey göremiyorum. Diğer yabancıyı gırtlığına kadar soktuğundan hiç şüphem yok. Şişmiş dudaklarımı aşmak isteyen tüm ahlaksız sesleri yutarken, onun kalın, delikli sikinin hayaletini kendi dilimde hissediyorum.

Üstündeki dev arkasına yaslanmış, kalçalarını iyice açmış. Tepkisini anlamak imkansız, çünkü ondan hala ses gelmiyor. Söz yok. Aletin etrafına sarılmış sıcak bir ağız ve gümüş halterlerin basamaklarıyla neler yaşadığını gösteren hiçbir ses ya da zevk homurtusu yok.

Kararlı *bir sessizlik* içinde olsa da gözleri maskesinin arkasından bana sabitlenmiş durumda. Odanın öbür ucundan gözlerimiz birbirine kilitlenirken, bu kadarını kristal berraklığında algılayabiliyorum.

Bu çok ateşli. Kendimden geçtim ve zevkten aklımı kaçırdım.

Bu çok fazla. Bana öyle bakması? Ben bir korkağım ve tek yapabildiğim gözlerimi kapatıp kendimi kaybetmek.

Beni bir kez daha uçuruma doğru sürükleyen bir ritimle aşağı doğru çekerken kalçalarım şaklıyor ve yuvarlanıyor.

"Aminin ne kadar ıslak olduğuna bak. Taşaklarına damlatıyor." Bakır

Maske beni sikine oturtmuş olan adamla konuşuyor, Ama sesinin arkasında bir hırıltı var. Gözlerim açıldığında, diğer ikisinin kanepede konumlandığı noktayı ararken, nedenini anlıyorum.

Tanrım, diğer ikisinin birlikte çok güçlü görüldüğünü görmek - etkileşimlerine sadece bir göz atmak - hiç şüphesiz, önümdeki iki yabancıyı sevişmesini izlemek istiyorum.

Hepsini görmek istiyorum ve şu anda amımı geren bu tanrısal erkek örneği aynı zamanda bana dokunuyor olsaydı, mutluluktan kendinden geçmiş bir su birikintisi içinde eriyip giderdim.

İçimdeki röntgenci sesini buldu ve çok ısrarcı bir sürtük.

Kendimi Altın Maske'nin sikiinde yukarı aşağı hareket ettirirken, kalçalarımı ileri geri oynatarak sabit bir tempo tutturmaya çalışırken dudaklarımdan inilti dökülmeye devam ediyor. Aynı anda, Bakır Maske geri çekilir ve kaygan bir sesle diğer adamın boyundan fırlar. Karşılıklı bir tür

Sessizce aralarına baktığımda, adamın bir eliyle uzanıp maskesini geri ittiğini ve ardından diğer adamın yanındaki kanepeye uzandığını görüyorum.

"Durabileceğini söyledik mi?" Ela gözleri, dizlerinden yeni kalktığı yerden bana bakıyor. Sert sesini duyunca vücudum sarsılıyor. Kukum kasılıyor ve arkamdaki aynı derecede sessiz figür, parmaklarıyla zaten morarmış kalçalarımı daha sıkı kazarak karşılık veriyor.

Boyunun üzerinde kıvranıyorum ve o içimde o kadar derin ki göz kapaklarımın arkasında yıldızlar var. Roket yakıtı gibi hissettiren beyaz-sıcak sıvı zevk damarlarımı dolduruyor. Hâlâ sözsüz, sessiz olması ama beni bu şekilde kullanması, zaten sarhoş edici olan utanç ve neredeyse orgazmik zevk karışımına katkıda bulunuyor.

Copper Mask'in dövmeli elleri her iki ereksiyonunu da çalıştırırken, kafataslı yüzünü bir tarafa eğerek görünüşümü inceliyor.

"Seninle işimizin henüz bittiğini sanma. Pis küçük çiçek."

İçimdeki adamın zonkladığını hissediyorum ve duvarlarım onun uzunluğunun etrafında çırpınıyor.

Bu kadar heyecanlanmam ve çaresiz kalmam beni bir başka orgazmın kıyısına daha yaklaştırıyor. Ama sanki altın maskeli adam düşüncelerimi duymuş gibi, çünkü kalçalarımındaki neredeyse acı verici tutuşu değişiyor. Sanki daha fazla yanında olmama katlanamıyormuş gibi beni üzerinden çekip alıyor.

Aniden bir kenara atılmam beni sandalyesinin yanında dengesiz ayaklarımın üzerinde sallanmaya bıraktı.

İtildiğimde, onu ve sürekli keşfetmek istediğim muhteşem sikini terk etmeye zorlandığımda, karanlık bir hırıltı çıkarıyor. Bundan ne anlam çıkaracağımı bilemiyorum.

Maskeli bir yabancından çıkan bu ilkel sesin neden kuyruğumu kıştırıp bu odadan kaçmak yerine vücudumu ısı ile doldurduğu muhtemelen başlı başına bir terapi seansına değer.

Ancak, bu düşünceler için zaman yok; kafatası maskeli yabancım arkamda ayağa kalkıyor ve kalın parmaklarının üst kolumu kavradığını hissediyorum. Çıplaklığım, bu adamların kimliklerini hâlâ gizlemelerinin yanı sıra giydikleri ağır botlar ve koyu renk pantolonlarla tam bir tezat oluşturuyor.

Düşündüğümünden çok daha berbat durumdayım. Bu gece, kendi başıma bulabileceğim tüm fantezileri tamamen suya düşürdü.

Bir sonraki saniye, kanepedeki iki adamın bacakları arasında ellerimin ve dizlerimin üzerine düşmek için öne doğru itildim.

Onlara baktığımda, ikisi de başlarını eğmiş, alaycı bir şekilde bana bakıyorlar ve unutulmaz kafatası yüzleri ateş ışığında parlıyor.

Bölüm 9

"Üçümüz için de kendini mi pazarlıyorsun?" Bakır Maske benimle yine sözlü olarak oynuyor.

Yerde diz çökmüş, ellerimi deri koltuğun minderlerine dayamış dik durmaya çalışıyorum. Dizlerim bu pozisyonda geçirdiğim zaman yüzünden acıyor. Yine de, gözlerim koltuğa yaslanırken boyunu okşayan dövmeli elinin hareketini takip ettiğinde tüm bunları unutmak kolay.

Göz ucuyla soluma bakıyor, Kanlı Maske hareket ediyor ama bakışlarının ağırlığını çıplak tenimin üzerinde gezinirken hissedebiliyorum. Göğüslerimi işaretlediğine dair kurumuş kanıtlar, beni bu halde görmekten aldığı çarpık zevki daha da artırıyor.

Sırt üstü uzanır, başını şömineye en yakın uca koyacak şekilde kendini kanepenin uzunluğu boyunca kaydırır. Son derece güçlü görünen kaslı vücudu kanepenin büyük bir kısmını kaplayacak şekilde uzanıyor ve gevşemiş pantolonunu kalçalarına doğru itiyor.

"Bahse girerim tüm delikleri aynı anda doldurulduğu için tam bir sürtüktür." Bedenimi kaplayan çakıllı ve kadife ses kesinlikle haklı. *Görünüşe göre tam da bunun için bir sürtüğüm.*

Bir şey söylemeye cesaret edemiyorum, bu yüzden yanan yanaklarımı gizlemek için başımı eğiyorum.

Meme uçlarım çok hassas. Bu adamlardan birinin bir kez olsun onlarla temas kurması için her şeyimi verirdim. Bana zevk ve rahatlama anları ve ipuçları getirdiklerini bilmek bir ıstırap, ama aynı zamanda bana gerçekten dokunmadılar.

Onların aletlerinin içimde nasıl hissettirdiğini, bedenimin onları karşılamak için nasıl gerildiğini bilmenin acımasızlığı var. Ancak, onlar

saçlarımı ya da kalçalarımı kısa süreliğine kavramaktan başka bir şey yapmadı.

Ateşin parıltısı artık daha az. Odada çok daha ağır gölgeler var ve her şey cadı saatinin o kusursuz hissini alıyor.

Bu konağa ilk girdiğimden beri ne kadar zaman geçtiğini gerçekten bilmiyorum. Bu odaya ilk girdiğimden beri ne kadar zaman geçti?

Kesin olarak bildiğim şey, tüm bu erkeklere aynı anda sahip olma fırsatını elde edemezsem yanabileceğim.

Burada diz çökmüş, utanç ve özlemle yıkanarak bir sonraki emirlerini itaatkâr bir şekilde bekliyorum.

Bakır Maske beni bir kitap gibi okuyor. "Jacob's Ladder'ına tekrar o parmaklıklarda boğulmak istiyormuş gibi baktığın için kendini onun sikine siktir... ama kışının benim için hazır olduğundan emin ol. Hepimizi alacaksın ve böyle pis, umutsuz bir döl fahişesine karşı yumuşak davranacak havada değiliz."

Alaylarının kaba doğası karşısında bu duygu çarpışmasını hissetmem mi gerekiyor? Elbette bunun beni bu kadar aşık hissettirmemesi gerekiyordu ama yine de buradayım.

Hayatımda hiç bu kadar hızlı hareket etmemiştim. Tek yumruğumla boyuna sarılmış halde yatan iri yarı, sessiz adamın üzerine tırmanırken hiç tereddüt etmedim. Kendimi beline doğru kaldırarak dizlerimi onun iki yanına koyuyorum.

İşte o zaman gözlerimiz bir kez daha kilitleniyor. Yanıyorlar.

İlk defa benimle konuşuyormuş gibi hissediyorum. Bakışlarını maskenin üzerinden tereddütlü ellerime çeviriyor, sonra çenesini eğiyor.

Bana giydir.

İri eli sikini kaygan girişime yönlendiriyor ve ellerimi kalın göğsüne dayayarak söylediğini yaptığımda düşük bir iniltiyi ısıyorum. Vücudum aşağı indiğinde, piercing sıralarının her bir çentiği kanalımla yeniden tanışıyor. Yavaş yavaş onun uzunluğundan aşağı kayıyorum, onu kabzasına kadar alıyorum, iç duvarımı ovuşturan zevkli çubuklar.

Kalbim kulaklarımın içinde gümbür gümbür atıyor, ama şimdi avuçlarım onun sıcak, pürüzsüz tenine dayandığı için kalbinin neredeyse benimki kadar çılgınca attığını hissediyorum. Göğsünün içinden gürleyen bir titreşim geliyor. *Kahretsin.* Vay anasını.

Aşırı uyarıldığım, şiştiğim ve hassaslaştığım için siki şimdi daha da inanılmaz hissettiriyor. Sadece bu değil, aynı zamanda onun da bu deneyimden etkilendiğine dair en ufak bir anım oldu.

Gözbebeklerinin o koyu renkli irisler boyunca daha da genişlediğini görürken kendimi kaybediyorum.

Üçünü birden almak beni sadece uçuruma sürüklemekle kalmayacak, vücudumu kucaklayacak ve beni dipsiz bir zevk yarığına fırlatacak. Beynimin derinliklerinde bir yerde, bundan asla uyanmamayı ümit eden sessiz bir dua gönderiyorum. *Bu rüyadan uyanmak istemiyorum.* Şehvet düşkünü zihnim tekrar tekrar ilan ediyor.

Kürek kemiklerimin arasındaki boşluğa sıcak bir avuç içi bastırıyor ve dengemi bozarak altımdaki adama yaklaşmamı sağlıyor. Nefes alışlarım onun maskesine çok yakın. Ellerimin bu şekilde onun üzerinde olması, yakınına eğilmem, sadece ona ilk dokunuşum değil, aynı zamanda bizi şimdiye kadarki her şeyden çok daha samimi bir konuma getiriyor.

Bakışlarındaki bir şey beni oraya hapsediyor. Bir şekilde şiddetli ve güçlü, aynı zamanda bana onun yanında güvende olduğum hissini veriyor ve neden böyle hissettiğimi tam olarak anlayamıyorum.

Özellikle de bana tek bir kelime bile söylemeyi reddederken.

Yüzümü sikmesini, memelerimi döllerıyla boyamasını boş verin, yine de açıklanamaz bir şekilde korkmuş hissetmiyorum. Beni ezecekmiş gibi görünse de ezecekmiş gibi bir izlenim edinmiyorum. Diğer ikisi de sağlığım için büyük tehdit oluşturuyor ama bu adam beni içine çekiyor ve her tarafım parlamaya başladığı için çok derinden . Bu arada siki amımın derinliklerine yerleşiyor.

Kıçımı keskin bir sızı karşılıyor. O hınzır bıçakla bir fiske daha, daha önce orada bıraktığı izlere ek olarak.

Yanlış bir şey yaptığımdan endişelenirken vücudum acıdan kasılıyor ve sarsılıyor, ama sonra hala emirlere uyduğumu fark ediyorum, ancak bu sefer talimatlar şu anda kafatasıma delikler açan kanlı maskeli adamdan değil, arkamdaki adamdan geliyor. Altımda, sırt üstü yattığı yerden sessizce dikkatimi yöneten devasa figür.

Bu sahnedeki üçüncü figürün ne yaptığını bile bilmiyorum. Bırakın üç kişiyi, *bir kişinin* varlığından bile bunalmış durumdayım.

Sonra, Bakır Maske orada, sert ve omurgamın üzerinde beliriyor, şu anda *patlamanın* sesinden kesinlikle kayganlaştırıcı olduğunu umduğum şeyi açıyor.

Bir şapka.

Soğuk jel kışımın üzerinde çiseliyor. Bu his beni irkiliyor ve amım, içine gömülü olan sikin etrafında kenetleniyor. Tam olarak bir ses çıkarmıyor ama göğsüne bastırdığım avuçlarımın altında belirgin bir gümbürtü hissediyorum.

"Mmm, bahse girerim sana sarılmış ve sıkıca sıkılmış mükemmel hissediyordur. Bakalım ikimiz de onu becerirken piercingler ne kadar iyi hissettirecek." Sesi daha da gergin çıkıyor. Şimdi neredeyse dişlerini gıcırdatıyor gibi ve vücudumu ne kadar kontrol ettiklerini kanıtlamak istercesine dövmeli ellerinden biri boynumun ön tarafını sarıyor.

"Biz sana izin vermedikçe sakın gelmeye kalkma." Parmakları nefes yoluma giriyor ve dudaklarımı ıslatıyorum. Nefes nefese kalıp beklentiyle kıvranırken diğer adamın kararmış gözleriyle buluşuyorum, onun üstünde oturuyorum ve şimdiden sadece onunla inanılmaz derecede doluyum.

Copper Mask'in arkamda kaydığını hissedebiliyorum. Ağırlığı minderlerin üzerine çöküyor; sonra ereksiyonunun kalın başının, dikiş yerimden kayarken yanaklarımın arasındaki yağlanmış noktaya bastırdığını hissediyorum.

Oh, lanet olsun.

Bu gerçekten oluyor.

Oraya birini götürmeyeli uzun zaman olmuştu, bu yüzden rahatlamaya çalışmak için elimden geleni yapıyorum. Beklenti, zevk ve yanlışıyla "*Evet*" diye bağırmaya başlarsam neler olabileceği korkusu beni çok etkiliyor. *Lütfen. Daha sert sik beni.* Nefes almayı unuttuğumdan eminim.

Dokunuşu tam olarak sert değil, ama kontrolü ele alıp beni yayarken bana nazik de davranmıyor. Ben bu pozisyondayken *her şeyi* gördüğünü ve sadece onun kullanacağını bilmek çok ateşli ve iğrenç. Bu adamlar benim mutlak felaketim.

Bu gece bittikten sonra asla eskisi gibi olamayacağımı biliyorum.

"Tanrım. Sikin çok güzel görünüyor. Sik şu küçük orospuyu, sadece böyle." Bakır Maske beni daha da öne eğilmem için bastırıyor ve diğer yabancının içime girdiği yeri izliyor. Bu sırada ben eğilmiş durumdayım ve kış yanaklarım açık tutuluyor. "Tabii ki, senin dev aletin onu güzelce gerdi." Şimdi Altın Maske'yle konuşuyor ve sesindeki eğlence imasını duyabiliyorum.

Bu tür *paylaşımları* sık yapıyorlar mı? Üçü birlikte mi? Yoksa sadece şu anda amımı ve götümü sikmeyi planlayan iki adam mı?

aynı zamanda cinsel partnerler kimler? Tanrım, milyonlarca sorum var ve bunları sorma şansına sahip olmayı çok istiyorum.

Ayrıca, başka *birinin* onlarla bu şekilde birlikte olması fikrinden ne kadar nefret ettiğimi fark ettiğimde, var olmaya kesinlikle hakkı olmayan bir şey dalgalanıyor. Bunların hiçbirisi mantıklı değil. Onlar tamamen yabancılar. Onlar için tüm bunlar bir seks kulübünde anonim bir sikiş.

Benim için de öyle olmalı.

Tanrım, üç sakin üzerinde kayıp düşmem ve bana kullanılacak bir delikten başka bir şeymişim gibi davranan meçhul adamlara karşı hisler beslemem normal olurdu.

Bu endişe verici hisleri ve karşılayamayacağım terapi seanslarına olan potansiyel ihtiyacı keşfetme fırsatım olmuyor. Bunun yerine, kürek kemiklerimin arasındaki ağırlığın beni daha aşağı bastırdığı ana geri dönüyorum. Beni adama karşı inanılmaz derecede samimi bir pozisyona sürüklüyor. Göğsüne bu şekilde sarılmamı isteyip istemediğinden bile emin değilim ama hareket edemiyorum.

Tek yapabildiğim ciğerlerimi parçalamakla tehdit eden sesleri geri püskürtmek.

Seks ve misk kokuları ve erkeksiliğin, narenciye'nin, odunun o sarhoş edici birleşimi... hepsi farkındalığımı dolduruyor.

Aletin başı kayganlaştırıcıda kayıyor ve kıcımı okşuyor. *Sadece nefes al. Sadece nefes al.* Kendi kendime söylenirken ciğerlerime hava çekmeyi neredeyse kesinlikle unutuyorum. Vücudum Kanlı Maske'nin kaslı karın kaslarına ve göğsüne doğru katlanıyor ve parmaklarım sıkıca derisine gömülüyor.

Sonra, arkamdaki yabancı parmağıyla yavaşça ileri doğru itiyor. Hassas kas halkasını gevşetmek ve vücuduma girmesine izin vermek için çalışıyor. Basınç yoğun, özellikle de amım zaten doluyken, ama yavaş, dikkatli itişlerle ilerlemesi uzun sürmüyor.

Bana karşı acımasız olmadığı için sessiz bir şükran duası gönderiyorum.

Sonra, bunun muhtemelen *benimle* hiçbir ilgisi olmadığını ve her şeyin çok acele ederse beni düzgün bir şekilde beceremeyeceği gerçeğiyle ilgili olduğunu fark ediyorum. Ne de olsa ben bu gece onların zevki için bir araçtan başka bir şey değilim.

Beni çalıştırmaya ve germeye devam ediyor, sonunda bir parmak daha ekliyor. Tüm bunlar olurken onun yapmak istediği her şeye boyun eğmek zorundayım.

Tam o anda yer değiştiriyor, parmaklarının yerine sikinin ısrarlı baskısını koyuyor, o kadar büyük bir zevk içinde yüzüyorum ki patlayabilirim.

"*Fffuckkkk...* Sikin böyle çok iyi hissettiriyor." Bakır Maske'nin sesi boğuk ve günahkâr bir şekilde seksi geliyor ve ben çaresiz bir sesi bastırıyorum. Elbette benimle konuşmuyor ama keşke sesini arzusun bu tonuna çeviren biri olabilseydim. Aklımı başımdan alan iki ateşli adamın ortasında sıkışıp kaldım. Kukum sırlıklam ve içindeki kalınlık ve piercinglerin etrafında kenetlenmeye devam ediyor, çünkü çok dolu olma hissi sadece o ilerledikçe yoğunlaşıyor, yavaş yavaş kıcıma giriyor.

"Buraya gel ve küçük orospumuzun suratını sik. Ruhunu sikinden emip çıkaracak." Bakır Maske'nin sözleri beni biraz da olsa gururlandırıyor. Ayrıca Altın Maske'nin sikini dilimde tatmak için yanıp tutuşuyorum ve kolay kolay bırakmayacağını biliyorum.

Bu da benim için gayet iyi.

Beni çoktan mahvettiler. Bu anın sonsuza dek hafızama kazınmasını tercih ederim.

Arkamdaki Copper Mask'in giderek daha fazla öne doğru eğildiğini hissediyorum ve sonunda kalçaları arkamdan benimkilerle aynı hizaya geliyor. Göğsünden omurgama doğru uzanan karanlık bir inilti var ve her iki siki de içimde zonkladığını hissedebiliyorum.

"Tanrım," diye mırıldanıyor nefesinin altında, sonra tekrar öne doğru kaymadan önce kendini neredeyse uca kadar geri kaydırıyor.

Altımdaki adamın kırılmasını, sadece bir inleme sesi bile çıkarmasını beklem de o hâlâ sessizliğini koruyor. Bu sinir bozucu sessizlik, gözleri yüzümdeki her titreşimi ve seğirmeyi takip ederken, arzuma asla tahmin edemeyeceğim bir şey yapıyor.

Aklımın alamayacağı bir şekilde çekici geliyor.

Bu adam bedenimi kullandı ama dudaklarından tek bir ses bile çıktığını duymadım.

Zar zor nefes alıyorum. Çok büyükler ve beni daha önce hiç yaşamadığım kadar dolduruyorlar. Bunlar rüyalarımın, hayallerimin ve fantezilerimin parçaları. Gerçek değiller.

O kadar doluyum ki gözlerimi kapatıp hemen boşalmamam için dua etmekten başka yapacak bir şey yok.

Hay sikeyim. Kurallarını çiğnemediğimden emin olmak için her şeyi yaparım.

Kıçımı cennet gibi sikiyle dolduran yabancım güçlü bir ritimle ikimizi de sikmeye başlıyor. Üzerinde kafatası olan dövmeli el hala boğazımın ön tarafına sarılmış, vücudumun canlı bir tel gibi kıvılcımlanmasını sağlamak için doğru miktarda basınçla sıkıyor.

Şimdiden çok yaklaştım; tek umudum bunun beni beceren iki adam için de iyi hissettirmesi. Boşalmalarını *istiyorum*.

Hayır, bundan daha fazlası, çabucak çözülmelerinin sebebi olmak istiyorum.

Bu bile başlı başına yoğun bir güç patlaması gibi hissettiriyor. Bana sikilecek bir oyuncaktan başka bir şeymişim gibi davranıyor olsalar bile.

Güçlü parmaklar çenemi sıkıştırıp bir tarafa çekerek yüzümü Altın Maske'nin durduğu yere çeviriyor. Gözlerimi açtığımda siki tam karşımda, diğer elinin içindeydi. Kızarmış ucundan ön sperm sızıyor ve ağzım açık kalıyor.

Bunu fırsat bilip başparmağıyla alt dudağıma kabaca yapışıyor. Aletini sardığı diğer eliyle şişmiş dudaklarıma dokunuyor ve ardından kendi uyarılmışlığının parlayan kanıtını ağzımın dışına sürüyor.

Arkamdaki adam girip çıkmaya devam ettikçe ve içimi dolduran iki yarak nabız gibi attıkça inanılmaz bir nefes alma sesi çıkarıyorum. İç duvarlarıma sürtünen uzunluklarının hissi inanılmaz derecede yoğun, en iyi şekilde.

Şu anda öldüğüme ve sürtük cennetine gittiğime eminim.

Altın maskeli yabancım sikini ağzıma sokuyor. Her parçam bu adamlar tarafından doldurulup tüketiliyor ve onlar beni becerirken ben kabarık bulutlardan oluşan bir denizde kayboluyorum. Beni kendi zevklerinin peşinde koşmak için kullanıyorlar ve ben mutlulukla hepsine teslim oluyorum.

Salyalarım çenemden aşağı akıyor, amım zonkluyor ve şişmiş klitorisim dokunulmak için haykırıyor. Ama tabii ki boşalmama izin vermekle ilgilenmiyorlar. *Henüz*.

Umarım benimle işleri bittikten sonra .

Belki de kendi zevk sarmalımın içinde kaybolmuş bir şekilde boylarını sıkımdan kaynaklanıyor, ama kıçımı sikerken ritminin bozulduğunu hissediyorum. Kalçaları sarsılıyor ve maskesinin arkasından boğuk bir şeyler homurdanıyor.

Altımda Kanlı Maske'nin siki seğiriyor ve karın kaslarının gerildiğini hissediyorum. Kalçalarımıdaki kavrama, ki ellerinin oraya kaydığını fark etmem için bir an bile geçmedi, kalçaları uyluklarımda altında sarsılırken sıkılaşıyor.

"Fffffffuck." Arkamdaki ses havlıyor. Sonra ikisi de boşalıyor. Amım onun salgısıyla dolup taşıyor ve kıcımın içinde sıcak döl püskürmeleri hissediyorum.

Hiçbir şeye tutunamıyorum. Bedenim yüzüyor, yuvarlanıyor, kendi orgazmıma doğru kuğu dalışı yapıyor ve parçalanmamak için içimdeki her şeyi alıyorum.

Boğazımın arkasına vuran şişman sikin itiş gücü daha da artıyor ve hiçbir uyarı yok; kendi salınımı içinden patlamadan önce bana herhangi bir ipucu ya da ayarlama zamanı vermiyor ve spermin tuzlu tadı ağzımı dolduruyor. Onu memnun etmek ve maskeli yabancım için ne kadar iyi olabileceğimi göstermek isteyerek elimden geldiğince yutuyorum.

Nabzım hızla atarken kulaklarımda bir gümbürtü var. Vücudum sinir uçlarıyla dolu ve bu anın yoğunluğundan nasıl kurtulacağımı bilmiyorum.

Tam kendimi gece gökyüzüne doğru süzülürken hissediyorum, eller her yerde üzerimde, hepsi aynı anda. Birinin güçlü parmakları saçlarıma giriyor ve öyle sert çekiyor ki kafa derim yanıyor. İki el göğüslerimi arkadan kavırıyor ve ağrıyan meme uçlarımı sıkıyor. Diğer el ise klitorisimin şişmiş tomurcuğunu bulmak için aşağı uzanıyor ve başparmağıyla sert bir baskı uyguluyor.

Uzun bir feryatla patlatıyorum.

Bedenim şu duman bombalarından biri gibi yanıyor. Kıvılcımlar uçuşuyor, oda kararıyor ve orgazmım jilet gibi keskin dişleriyle içime işlerken acı dolu, iniltili bir zevk çılgılığı atıyorum.

Her şey kenetlenip titriyor ve ağzımdan ne dair hiçbir fikrim yok ama her santimim olağanüstü bir şekilde çözöldü.

Konuşmak ya da ses çıkarmakla ilgili her bir kuralı çiğnediğime şüphe yok, yine de az önce içimden ne çıktığını bilmekten tamamen acizim. Kafamdan tamamen uçup gittim.

Güçlü bir dalga beni sarsmaya devam ediyor ve alnımı nem kaplarken öne doğru yığılmış, nefes nefese kalmış durumdayım. Hareket etmem mümkün değil ve istediklerini elde ettiklerine ve benimle istediklerini yaptıklarına göre buradan siktir olup gitmemi isterlerse ne yapacağım konusunda hiçbir fikrim yok.

Kemiksiz, ağır bacaklı hissi beni aşağı çekmeye çalıştığında eller beni dik durmaya teşvik ediyor. Dudaklarıma soğuk bir şey bastırılıyor. Bir içecek üretiliyor ve nazik dokunuşlarla içmeye teşvik ediliyorum.

Çenem. Bir tür alkol, zaten çiğ olan boğazımdan aşağı kayarken hızlı bir yol yakıyor.

Adamlardan birinin sessiz komutuyla bir yudum daha almadan önce kalınca yutkunuyorum.

Tanrım, her şey çok havada. Ağır. Beni yerden mürekkepli bir kuyu gibi yükselen bir karanlığa doğru çeken ağırlıklı bir battaniyenin içine çekiyor. İşte o zaman önümdeki gölgeli sahne kayıyor, ağır göz kapaklarım kapanıyor ve gerçeklikle bağlantımı kaybediyorum.

Bölüm 10

Dairemin altındaki caddede ağır kamyonların gürültüsü ve banliyö trafiğinin sabırsız korna sesleri beni uyandırıyor.

Sabah olduğunu ve kıcımlı yataktan kaldırmayı düşünme zamanının geldiğini kabul etmeyerek yastığıma gömülüyorum. Perdelerin tam olarak birleşmediği yerden bir ışık çatlağı istenmeyen bir şekilde ortaya çıkıyor ve yatağımın üzerinde cıvılcı parlak bir çizgi oluşturuyor.

Her ne kadar uyumaya geri dönmek istesem de -çünkü lanet olsun, hiç bu kadar yorgun hissettiğimi hatırlamıyorum- sabah güneşi içeri girmeye başladığına göre bunu yapmamın imkânı yok.

Bir hışımla sırt üstü döndüm. Hayatımı sikeyim.

Ahh. Vücudum gülünç derecede ağrıyor. İşte o zaman donup kaldım.

Gözlerim hızla açılıyor ve mideme bir kurşun ağırlığı çöküyor. Oh,

Tanrım. Dün gece üç erkekle korunmasız seks yaptım.

Hiçbiri bana prezervatif, doğum kontrolü ya da akli başında bir insanın birden fazla sakin üzerine atlamadan önce düşüneceği herhangi bir şeyi sormak için duraklamadı.

Bir iniltiyle yüzümü ellerimle boğdum. Ne düşünüyordum ki ben?

Daha da önemlisi, buraya nasıl döndüm? Eve Rita ile mi geldim? Gecemin geri kalanına ne oldu?

Her şey boş.

Canlı bir şekilde hatırladığım tek şey üç maskeli yabancıydı.

Sonra, zihnimin kuytu köşelerinde bir yerden, korunmasız bir şekilde üç sakin üzerinde kayıp düşmekle ilgili boğazımda yükselen paniği hafifletmek için, teslim etmem gereken rıza formunu hatırlıyorum.

Yakın zamanda test yaptırdığımı kanıtlamak ve temiz olduğumu göstermek için evrak gerekiyordu. Açıkçası, ben bir aptalım ve durup da

evraklarını gördüm, değil mi? Bu benim açımdan inanılmaz derecede aptalcaydı... ama eğer etkinliği düzenleyen grubun bir parçasıysa, bu duvarlar içindeki her şeyi denetleyen gizli topluluğun bir parçasıysa, geceye katılmadan önce aynı süreçten geçmeleri gerekirdi.

Kesinlikle.

Ya da belki de tamamen inkâr ediyorum. Çaresiz bir ses çıkardım.

Vücudumdaki tüm kaslar çok yorucu bir antrenmana tabi tutuldu. Koşma, kovalama ve şiddetli sevişme arasında, bir gecede bu kadar fiziksel aktiviteye uygun .

Kan dolaşıma o kadar adrenalin pompalandıktan sonra sinir sistemim de muhtemelen tamamen kızarmıştır.

Bir şekilde kendimi yataktan dışarı atıyorum ve yatak odamdan, salonum, yemek alanım ve mutfakım olarak ikiye katlanan tek bir oda olan eski püskü daireme doğru tökezliyorum. Küçük tezgahın üzerinde beni karşılayan manzara karşısında aniden duruyorum.

Mat siyah renkte, pahalı görünümlü kâğıttan yapılmış bir zarf var. Ön yüzünde bir adres ya da isim yok, bunun yerine dün gece grubumu aydınlattıklarında gördüğüm sembolün aynısını taşıyor. Sadece bu sefer siyah folyo ile kabartılmış.

Üç kafatasının çevrelediği tek bir taç bana bakıyor.

Zarfın yanında şık siyah bir telefon var. *Bütçemi çok aşan* model türü.

Kesinlikle benim telefonum değil. Bu da beni yakalayanlardan kaçma yarışım sırasında aptalca düşürdüğüm o anı hatırladığımda gözlerimi bir an için kapatmama neden oluyor. Elveda. Sadece kesinlikle paramparça olmakla kalmadı, artık gerçekten çoktan gitmiş olacak.

Her iki eşyaya da tezgahtan fırlayıp beni vahşileştireceklermiş gibi bakıyorum.

Ağzım kurudu ve boğazım sanki biri zımpara kağıdıyla kesmiş gibi hissediyorum ve nemli avuçlarımı büyük boy tişörtüme siliyorum. Bu da beni aşağıya bakmaya itiyor ve en sevdiğim yıpranmış, süper yumuşak vintage grup tişörtümü ve siyah külotumu giydiğimi fark ediyorum.

İçimden bir ürperti geçiyor ve eve geldiğime ya da bu kıyafetleri giydiğime dair hiçbir şey hatırlamıyorum. Dün gece hiç kıyafetim kalmadığını fark ettiğimde yüzümdeki kan çekiliyor çünkü bıçaklı psikopat onları benden kesip almıştı.

Oh, Tanrım.

Nasıl oldu da kendimi kelimenin tam anlamıyla çıplak ve giyecek bir parça kıyafetim olmadan buldum? Ve Tanrı aşkına evime nasıl geri döndüm?

Zarfı kaptığım gibi yırtıp açıyorum ve içindekilere kocaman gözlerle bakıyorum.

Bu bir tarot kartı.

Baş Rahibe.

Tüylerim diken diken oluyor, kollarım ve ensem diken diken oluyor. Zarfın üzerindeki sembole ve son zamanlarda bulduğum diğer tüm gizemli kartlarla birebir eşleşen altın yaldızlı siyah tarot kartına .

Başından beri benim yabancım olamazdı. Olabilir mi?

Titreyen ellerim kartı ve zarfı kırık plastik tezgahın üzerine bırakıyor ve cep telefonunu geçici olarak elime alıyorum. Ekran saat ve tarihle aydınlanıyor ve hiçliğin ortasına yaptığım gezinin ertesi günü uyandığımı teyit ettiğini görerek rahatlıyorum. Bir hafta boyunca uyanmadığım ve aniden ben baygınken hayati organlarımın toplandığını keşfettiğim bir korku filminde değilim.

Kaşlarımı çatarak, neden mutfağında oturan bir yabancının telefonuna sahip olduğumu merak ediyorum, yüz kimliği etkinleştğinde ve hemen ekran kilidini açtığında.

Bu telefon *lanet suratıma* kayıtlı.

Ana ekranda açıldığında, kişiler simgesi dışında hiçbir şey yüklü değil. Başparmağım simgeye dokunmak için üzerine geldiğinde, kanımı donduran bir şey oluyor.

Telefon ekranındaki fotoğraf seti elimin arkası kadar tanıdık.

Yatağında uyurken çekilmiş.

Ama bu fotoğraf dün geceye ait değil. Aslında yakın zamanda da çekilmemiş. Hayır, bu fotoğraf aylar öncesine ait olmalı, bunu hemen söyleyebilirim çünkü ekrandaki görüntüdeki battaniyem, üzerine kahve döktüğüm ve tamamen mahvettiğim battaniyem. O zamanki umutsuzluğuma rağmen battaniyemden kurtulmak zorunda kalmıştım, ama işte bu fotoğrafta lekesiz, tertemiz bir battaniyenin altında mutlu bir şekilde uyukluyorum.

Başım ağrıyor. Üç maskeli yabancıyla olan randevumdan sonrasına dair hiçbir şey hatırlamıyorum. Artık birinin geceleri daireme girip beni uyurken izlediğine dair fotoğraflı kanıtım .

Sanırım hasta olacağım.

Kişiler düğmesine dokunurken başparmağım titriyor. Telefona yüklenmiş sadece üç kişi var. Hepsi isimsiz, sadece kafatası surat emojileri olarak tanımlanmışlar.

Diğeri elimle bankın kenarına tutunarak yere yığılmamak için kendimi zor tutuyorum. Anlamıyorum. Tüm bunlar ne anlama geliyor? Tam o anda elimdeki telefon gelen bir mesajla titriyor. Vızıltı beni öyle korkutuyor ki hemen elimden düşürüyorum ve cihaz tezgahın üzerine düşüyor.

Mesaj bildirimi sessiz bir meydan okumayla bana bakıyor. İçinde neler olabileceğini göreceğ kadar cesur muyum? Ya daha fazla fotoğrafım varsa? Ya bir takipçim varsa?

Tanrım, başım dönerken zar zor dik durabiliyorum.

Ağır bir yutkunmayla mesajı açıyorum ve bana bakan kurukafa suratlı kişilerden biri oluyor. Sadece birkaç kelime yazıyor ama hayatımı geri dönölmez bir şekilde sonsuza dek değıştireceğini bildiğim kelimeler bunlar.

"Bu gece görüşürüz, küçük çiçek."

Okuduğunuz İçin Teşekkürler

Biliyorum, biliyorum... Ne büyük bir uçurum (*parmaklarımın arkasından bakıyor*). Poe'nun üç maskeli yabancıyla olan hikayesinin tamamlanması MACABRE TANRILARI'nda (Mart 2025'te çıkacak) devam edecek. Bu, çoklu POV ile tam uzunlukta bir roman olacak.

Port Macabre dünyasından daha fazlasını istiyorsanız, [VENGEFUL GODS](#) ile başlayarak serinin diğer bağımsız kitaplarına göz atın.

—

YORUM BIRAKMAYI UNUTMAYIN

Bu romanı beğendiyseniz, lütfen kısa bir dakikanızı ayırıp yorum bırakmayı düşünün. Birkaç kelime bile inanılmaz derecede yardımcı olur ve biz Bağımsız Romantik Yazarların geliştiği şeydir.

(Şey, bu ve kahve)

Ayrıca Elliott Rose

Port Macabre Standalones

Neden+ Dark Romance'ı Seçmelisiniz?

Kötülerin kızı ve elde ettikleri yer.

[İntikamcı Tanrılar - MMMF](#)

[Fox, Thorne, Ky , Ven - HEA Novella](#) Noire

Moon - MMFM Prologue Novella

[Macabre Gods - MMFM](#) (Mart 2025)

-

Crimson Ridge

[Vahşetin Peşinde](#)

Fırtınaya Göğüs Germek (Kasım 2024)

Tabu - Evlat Edinilmiş Amca - Kovboy Romantizmi

-

[Gece Kalpleri](#)

Karanlık Paranormal-Fantastik Romantizm, Birbiriyle Bağlantılı Bağımsız Bölümler

Tatlı Cehennem

(Rakiplerden Aşıklara x Novella)

Karanlıkta Arzu Bekler

(Huysuz x Günişığı)

Kraliçe'nin Ayartması

(Forbidden x Shadow Daddy Bodyguard)

Kısır İstekler

(MMF x Vampirler x Düşmanlardan Sevgililere)

Acımasız Doğum Hakkı

(Akademi Ortamı, Öğretmen x Öğrenci)

Yazar Hakkında

Elliott Rose, romantizmin lezzetli ve karanlık tarafında yer alan bağımsız bir yazardır. Yeni Zelanda'nın Aotearoa bölgesinin güneyindeki ufacık bir sahil kasabasında eşi ve üç kurtarma köpeğiyle birlikte yaşamaktadır. Onu elinde büyülü bir demlikle, kitap fikirleriyle dolup taşan bir defterle ya da sahilde bulabilirsiniz.

- Özel hediyeler, BTS detayları, karakter sanatına/spolarına ilk bakışlar ve yeni ve devam eden projeler hakkında samimi sohbetler için okuyucu grubu [The Cauldron](#)'a katılın.
- Tüm [güzellikleri ve önemli haberleri](#) doğrudan e-posta gelen kutunuza almak için onun Bültenine katılın.

